

BŘEVNOVAN

ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6

10,- Kč

ročník 16.

4

2005

**Petra Tužilová jezdí ráda
do Břevnova (viz. str. 6)**

Koupaliště Petynka otevřelo své brány

**Podpora
podnikání
v Praze 6**

**50 tisíc Kč
pro TJ Sokol
Liboc**

**Sloučení
ZŠ Dědina
a
ZŠ Vlastina**

**Osudové
Veliko-
noce
1915**

***Quo vadis
Břevnove?
II.***

**Výzkum
ptáků
v Břevnově**

**Mons. Machač
devadesátiletý**

**15 let
skautského
oddílu**

**Ztracená
hvězda**

Silnou dvojku – primátora města MUDr. Pavla Béma a starostu Prahy 6 Mgr. Tomáše Chalupu nespátříte pohromadě každý den, ale kdo nelení a zajde na veřejná zasedání zastupitelstva m. č. Praha 6, může se něco dozvědět a podobný obrázek spatřiti. Snímek je z posledního zasedání 22. 4., pravo je ještě paní místostarostka ing. Marie Kousalíková, za ní paní radní ing. Jan Holický a zcela vpravo vzadu MUDr. Věroslav Gebouský, všichni ODS.

Větry dudy Bělohorskou ulicí, zdvihaly límcce, ofiny a odhozené papíry, ale sociální demokraté nezapomněli a přišli. Tak jako každý rok poslední léta kyticí na stěně Kaštanu připomněli, že zde 7. dubna 1878 založili stranu sociálně demokratickou. Je to nejstarší politická strana v Čechách.

Zajímavost pro vás 60.

Góóó!!! – Takto vypadal gól v brance Chomutova při zahájení jarní sezóny Českomoravské fotbalové ligy v Břevnově. Chomutovský brankář nadával během zápasu tak vulgárně, až to bylo trapné i dospělým divákům. Byl za to po zásluze odměněn: Břevnov – Chomutov 1 : 0. Dělovku poslal do brány útočník Tomáš Majer.

Počasí v březnu 2005:

Březen se skládal ze dvou zcela rozdílných polovin. V první polovině měsíce teprve vrcholila letošní zima s výrazně podnormálními teplotami a trvalou sněhovou pokrývkou. V druhé polovině měsíce následovalo prudké oteplení s vysokými nadnormálními teplotami, a tak byla průměrná teplota 3,6 °C blízka normálu. Max. teplota byla 17,8 °C dne 18. 3. a min. teplota byla - 13,8 °C dne 6. 3. Toto minimum bylo vysoce nadnormální. Počet mrazových dní byl 15 a počet ledových dní 7 byl vysoce nadprůměrný. Srážek spadlo jen 16,7 mm, to je jen 53 % normálu. Bylo 16 dní se sněhovou pokrývkou. Taková byla naposledy před 17 lety. Max. výše sněhové pokrývky byla 14 cm dne 10. 3. Oblačnost nevybočila z průměru a nevyskytly se žádné víchřice.

Počasí v dubnu 2005:

Prudké oteplení z druhé poloviny března pokračovalo i v dubnu a tak průměrná teplota byla 11,1 °C, což je výrazně nad normálem. Velmi teplý charakter měsíce se projevil i tím, že se nevyskytla žádná sněhová pokrývka a ani nepadal sníh. Výrazné oteplení se projevilo tím, že se první den s max. teplotou 20 °C dostavil o 9 dnů dříve, než normálně. Max. teplota byla 21,4 °C dne 16. 4. a min. teplota - 2,1 °C dne 22. 4. Zvláště tento ojedinělý vpád studeného vzduchu poškodil rozkvetlé sady. Duben byl velmi suchý, spadlo 20,6 mm srážek (52 % normálu). Max. množství srážek 8,9 mm spadlo v Břevnově dne 18. dubna.

SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘLEC
RUŽYNÉ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888

Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 16., číslo 4 / 2005

Datum uzávěrky: 19. 4. 2005

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Úřední hodiny: středa 14 – 18 hod. • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel: Mgr. P. Krchov • Redakce: prof. M. Krchová, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Denně se dějí děje v ulicích Prahy 6, že by to vydalo na deník či týdeník. Jen namátkou: na Strahově točen americký film Ilusionista. Scéna: vězení, obrněná auta, obrnění policisté. Prý to byl rachot. Střední pedagogická škola v Dejvicích se snížila k nevku a dovolila na budově vyvěsit billboard na něco. Myslivci v Praze 6 pořádali v Liboci 23. 4. tradiční jarní svod psů. Jakživ jsem tolik psů neviděl...

Zpravodajství Břevnovana

● **Sportovní Velikonoce v Šárce.** Atletický klub veteránů (AVC 82) spolu s T. J. ARITMA PRAHA upořádal již 4. ročník Pražských velikonočních běhů na 25 a 12,5 km v Šárce. Tato sportovní akce se dostává do povědomí vytrvalostních běžců a je stále slušně obsazovaná. Potěšující je zvláště zájem žen. Na trati bylo možné spatřit běžající mladíky, např. Sovič Petr roč. 87, nebo veterány – Pacner Ivan roč. 26. Absolutním vítězem mužů se stal Králík Eduard z T. J. SLAVIA Ú. K. V ženách zvítězila Milišová Iva z T. J. AC – KOVOŠROT PRAHA. Mezi 65 startujícími obstáli i borci z pořádajícího klubu (AVC) Jirka Němeček, Ruda Kadeřábek, Pavel Kohout, Vašek Krejsa a houževnatá Jarmila Ziedlerová. A co říci nakonec. Použiji slova sedmdesátiletého běžce Jaroslava Gamana z Ostravy: „Proběhl jsem v Evropě kdejaký kout, ale Šárka – to je prostě krása půl hodiny od centra.“ Těšíme se na 5. ročník Pražského velikonočního běhu. Tentokrát 17. 4. 2006. *Feña František*

● **Z kláštera.** Duben otevřel branky zahrádek dokořán a země začala dýchat a vonět omamnou vůní. Kdo by si s chutí nevoňil ruce do kypřého záhonu, kdo by nezasel alespoň pár řádků zeleniny či nenakypřil příští kopce květin. Také v klášterní zahradě ošetřovány stromy, trávníky, a návštěvníci mohli každý den sledovat, jak se pupeny mění v listy. Kdo nemůže být bez vody mohl jít k rybníčkům a číchat vodu nebo si poslechnout jak břevnovský potok Brusnice zpívá přes kameny a dívka na své kratičké pouti, než zmizí násilně pod zemí... A v bazilice? • 3. 4. 2005 se v bazilice od 15 hodin uskutečnil již čtvrtý benefiční koncert ve prospěch nových varhan. Účinkoval soubor Sponte Sua. • 8. 4. Na ČT 1 vysílán pohřeb Svätého otce Jana Pavla II. z Říma, za kterého sloužil Pater Jan Kohl večerní mši svatou. • 10. 4. Od 15 hodin v Tereziánském sále zněla koncertní hudba z děl Mozarta, Dvořáka, Brahmsa. Interprety byli B. Kürstnerová – klavír a J. Marek – housle. • 11. 4. Od 19 hodin byla další biblická hodina s převorem Prokopem Siostrozňkem. • 20. 4. se konal mimořádný koncert Pražského jara od 19 hodin v bazilice, věnovaný nedožitým devadesátinám skladatele Jana Hanuše. Byla to česká premiéra jeho velikonočního oratoria Ecce homo,

op. 97. Dílo provedl symfonický orchestr Pražské konzervatoře se smíšeným sborem Pedagogické fakulty UK. Sólisty byli K. Berková a J. Kusnjer, recitoval Otakar Brousek a dirigoval Marek Valášek. • 23. 4. Oslaven sv. Vojtěch, biskup, mučedník a zakladatel Břevnovského kláštera. • 24. 4. oslavil P. Jiří Pospíšilík svůj svátek.

● **Výzkum ptáků v Břevnově** začíná brzy z rána. V zahradách kláštera, bývalé cihelně, na svazích pod plochou dráhou a dalším okolím lze v těchto dnech kolem páté hodiny ranní spatřit zvědavého člověka. Členem nevládní organizace Ochrana fauny ČR Lukášem Viktorou je zde prováděn terénní výzkum stavu ptáků v Břevnově a už nyní byla vyjádřena určitá spokojenost. Tak např. v klášterní zahradě se nově usídlilo pět párů divokých holubů a mnozí z vás už je museli vidět. Jsou z lesů, vyznačují se robustností oproti městským holubům, mají bílý „šáteček“ na krku a bílé pásky na křídlech. Také polák chocholatý ušedl na pivovarský rybník a párek snad zahnízl. Výzkum ptáků potrvá do konce května a výsledky zveřejníme.

● **Odpoledne pro seniory.** V úterý 5. dubna konalo se v Tereziánském sále kláštera tradiční odpoledne pro seniory, které pořádá m. č. Praha 6. K přjemnému odpoledni zahrál flétnový a pěvecký soubor ZŠ Marjánka, se seniory si povídali místostarostka Ing. Trnková a starosta Mgr. T. Chalupa.

● **Na okně stál květináč.** „Byl tu žlutý petrklič, malá pomlázka s vajíčky a žluté kuřátko – vše pro radost pacientů. Už tu nejsou! Ruka nenechává postupně vše uloupila. Je nám z toho smutno,“ žaloval nápis sester po velikonočních na parapetu okna strahovské nemocnice. Udělaly výzdobu, zmizela.

● **Bělohorská je v pořadí.** Na naši otázku, zda by bylo možné doplnit stromořadí kaštanů ve středovém pásu ulice mladými kaštanými, paní místostarostka Ing. Trnková, předsedkyně komise pro životní prostředí, odpověděla mimo jiné, že celá ulice bude rekonstruována a o termínu se jedná. K této otázce se vrátíme v příštím čísle.

● **Ze spolku (J. P.)** Dne 19. dubna se sešla 14. výroční valná hromada živnostenského spolku v Břevnově. Hostem valné hromady byl starosta m. č. Praha 6 Mgr. Tomáš Chalupa, který přítomně informoval o různých rozvojových záměrech Prahy 6 a pobyl s členy spolku více než hodinu. Program valné hromady je určen stanovami, podává a schvaluje se zpráva o činnosti v uplynulém období, čte se zpráva revizní komise o hospodaření a seznamuje se s výhledem činnosti na další období. Součástí těchto zpráv byla i zpráva o vývoji veřejné sbírky, určené na znovuvybudování var-

han v bazilice sv. Markéty, které je spolek správcem a pořadatelem. Důležitým bodem byla volba tříčlenné revizní komise na další dvouleté funkční období a převedení dvou členů spolku, kteří ukončili aktivní živnostenskou činnost, do statutu „čestný člen spolku“.

● **Studenti z gymnázia Arabská obhájili.** 21. dubna se konala v gymnáziu Arabská obhajoba závěrečných prací z programování studentů 4. ročníků třídy zaměřené na tento obor. Z gymnázia v Arabské ulici studenti dosahují pravidelně výborných výsledků v řadě soutěží a nacházejí široké uplatnění jako programátoři, správci sítí i jako studenti vysokých škol. Letos své práce obhájili tito studenti: Ondřej Bečev, Tereza Cihelková, Martin Dohnal, Tomáš Dohnal, Jiří Douša, Jakub Jelínek, René Kratochvíl, Jiří Meluzín, Jakub Neburka, Michal Papež, Soňa Poláková, Ondřej Sedláček, Martin Sládek, Tomáš Soukup, Martin Šírek, Martin Špírek, Jakub Trnavský, Tseveenbayar Munkhtuya, Jan Václavek a Ondřej Zima.

● **Z Liboce (E. M.)** Velkou událostí na Petřinách byla výměna kolejové točny na Heyrovského náměstí. Trvalo to 11 dní od 8. do 19. 3. Opravu prováděla Údržba kolejových sítí, provoz 1250. Na staveništi bylo šest montážních marigotek, tři přenosné WC, tři buldozery, dva montážní jeřáby, odhrabovač sněhu, čtyři mobilní

pokračování na str. 4

EKO-PATROL Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí kontejnerovými vozy LIAZ, AVIA, sklápěče MULTICAR
  - * likvidace černých skládek
  - * úklid komunikací a ploch, údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

V Břevnovském klášteře se stále častěji oddávají mladí lidé, kteří zde žijí, kteří nemusí jezdit do Prahy nebo na jiná atraktivní místa. V závěru dubna se „u Markéty“ brali pan Lukáš Kos a slečna Hana Mlčochová, (na snímku), „mladý kos“ je syn známé paní ředitelky MŠ Jílkova Hany Kosové a ing. Josefa Kose zastupitele m. č. Praha 6. V nabitě basilice byla řada hostů z politického a společenského života Prahy, kompletní soubor Rosénka – oba mladí novomanželé v souboru vrostli a tak se poznali. O to byla veselka krásnější a veselejší: venku se jenom hrálo a zpívalo. O týden později vdávala dceru paní Jitka Šťastná, obchodnice z Bělohorské. Kosovi i Šťastných jsou členy břevnovského živnostenského spolku.

pokračování ze str. 3

svářecí velkoagregáty, několik kontejnerů a nákladáků na odvoz zeminy, dva malé buldozery a vyzvedávací vůz asfaltu. Muselo se odkopat a potom zase vydláždít 150 kubických metrů velké dlažební kostky. Vymontovalo se a znovu položilo 300m dvojkolejnic. Práce se prováděla za chladného počasí a borci dopravního podniku zdolali tuto náročnou opravu přesně a časově podle plánu. Ukázala se dobrá práce českých pracovníků Dopravního podniku.

● **Největší libockou stavbou** byla v březnu stavba Rezidenční čtvrti ING. Fa LESING plus z Plzně bagrovala, rýpala zeminu, pokládali kanalizační šachty a kanalizační roury průměru 800 mm. Zhotovili si novou příjezdovou cestu na stavenišť z ulice Krajná a Ú kolejí.

● **U kolejí** na straně Dolní Liboce se rovněž planýrovalo parkoviště pro stavbu Rezidenční čtvrti a potřebu okolních aut z ulice Za Vokovicovou vozovnou. V internetových aktualitách se tamější bydliční dotázali zástupců radnice, co se to tam děje.

● **Na Petřinách**, v Liboci a jinde prováděla fa DOZNA s. r. o. výměnu příkazů odbočení za nové značky, údajně za značky vyhovující požadavky EU.

● **Ve Společenství** vlastníků Veleslavín 197 (Na Petřinách) ze zdravotních důvodů odstoupil místopředseda z trojčlenného výboru. To pochopitelně ochromilo činnost právnické osoby SVJ, neboť dle zákona výbor musí být tříčlenný. Teprve v začátku května bude provedena dovolba výboru. Předsedkyní výboru je pí Lenka Zvířecí.

● **Na Libocké** se celý březen zakrývala krovem výstavba Komerčního domu. Výška domu nepřesáhne horizont okolních domů. Obyvatelé

pod novostavbou se obávali, aby se necítili jako v podhradí při porovnání s velikostí svých domů.

● **Na libockém** farním centru Malejov se v březnu konaly dvakrát přednášky ALFA kurzů.

Zprávy úřední (Bc. Martin Šalek)

● **Podpora podnikání v Praze 6 – nezvyšování nájemného.** Radní se rozhodli nezvýšit nájemné o index průměrné míry inflace za rok 2004 u všech nájemců obecních nebytových prostor na území Prahy 6. Podnikatelé tak letos na nájemném ušetří 2,8 %. Nezvyšování nájemného významným způsobem podporuje podnikání na území městské části. Podle nájemních smluv uzavíraných s nájemci nebytových prostor v majetku hl. m. Prahy – MČ Praha 6 je pronajímatel oprávněn sjednané nájemné každoročně zvýšit vždy k 1. červenci každého roku o index průměrné míry inflace vyhlášené Českým statistickým úřadem za uplynulý rok. Roční míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen za rok 2004 proti průměru roku 2003 byla 2,8 %. Rada městské části nezvyšováním nájemného o inflační koeficient z uplynulého roku podporuje podnikání v Praze 6 pravidelně již od roku 1999. V roce 1997 bylo nájemné zvýšeno indexem růstu cen o 8,8 %, v roce 1998 se nájemné zvyšovalo o 8,5 %. Rokem 1999 přestali radní nájemné u nájemců nebytových prostor o inflační koeficient zvyšovat (viz. tabulka).

Rok	Nájemné NEBYLO zvýšeno o
1999	10,7 %
2000	2,1 %
2001	3,9 %
2002	4,7 %
2003	1,8 %
2004	0,1 %
2005	2,8 %

● **Praha 6 jako první zřídila vlastní léčebnu dlouhodobě nemocných.** Městská část získá do péče budovu Léčebny dlouhodobě nemocných

v Chittussihovi ulici v Praze 6. Doposud byl dům v majetku státu a o bezplatném převodu rozhodla vláda. „Tímto krokem je zajištěno pokračování provozu léčebny a zajištění péče o dlouhodobě nemocné, kterou městská část v tomto zařízení již léta zabezpečuje a pravidelně finančně podporuje,“ uvedla místostarostka J. Trnková a dodala, že sčervení tohoto objektu velmi vítá. Zbavuje městskou část o bav o další osud tohoto zařízení.

● **Sloučení ZŠ Dědina a ZŠ Vlastina.** Radní doporučili zastupitelům schválit sloučení ZŠ Dědina a ZŠ Vlastina k 1. červenci 2005. Vznikla by nástupnická organizace s názvem Základní škola Dědina (Žukovského 6), která přejme veškerá práva a závazky. „Půjde o sloučení dvou škol, které jsou v docházkové vzdálenosti 6 minut. Vloni v Praze 6 proběhly dvě sloučení škol, vždy ale šlo o školy tzv. úplné a neúplné, tedy škola s 1. – 9. třídou byla sloučena se školou pouze s 1. stupněm,“ vysvětlil starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa. V souvislosti s vývojem počtu žáků a tříd v základních školách k. ú. Liboc, s počtem narozených dětí v této oblasti v řadě několika let a s porovnáním kapacity potřebné pro zajištění povinné školní docházky těchto dětí s kapacitou ZŠ Dědina a ZŠ Vlastina je zřejmé, že zachování dvou příspěvkových organizací základních škol je dlouhodobě iracionální jak z hlediska ekonomického, tak i pedagogického – organizačního. Obzvláště za situace, kdy v každém z objektů je 6 – 7 nevyužitých učeben a v obou školách je zpravidla jen po jedné třídě v ročníku. Z těchto důvodů radní navrhuji zastupitelům sloučení příspěvkových organizací ZŠ Dědina a ZŠ Vlastina s tím, že nástupnickou organizací bude ZŠ Dědina, škola, která svou vybaveností, hygienickými parametry i prostorovými podmínkami splňuje požadavky kladené na moderní školský objekt sloužící dětem ve věku povinné školní docházky. Nástupnická organizace převzeme současně ZŠ Vlastina při současném přechodu práv a povinností z pracovních vztahů pracovníků ZŠ Vlastina na nástupnickou organizaci a spolu s veškerým movitým i nemovitým majetkem ve správě ZŠ Vlastina a se všemi právy a závazky. Za tímto účelem bude k 30. červnu 2005 v ZŠ Vlastina i v ZŠ Dědina provedena mimořádná inventura. Cílovým stavem předkládaného návrhu v 1. etapě je existence jedné příspěvkové organizace s jednotným řízením pedagogickým i ekonomickým. Tento stav umožní mimo jiné lepší organizaci pedagogické práce při plném využití potenciálu pracovníků obou stávajících škol. V této etapě zůstanou zachovány třídy 1. a 2. stupně v obou objektech. V 2. etapě dojde k porovnání vývoje počtu žáků v objektu Vlastina ve stavu k 1. lednu 2005 se stavem k 1. lednu 2008. Pokud po porovnání poklesne počet žáků, dojde k redistribuci tříd do objektu Dědina k 1. září 2008. „Tuto variantu navrhuje po mnohých setkáních se zástupci rodičů, kteří se domnívají, že v oblasti dojde k demografické změně díky některým rozvojovým projektům. Je pravda, že v okolí škol probíhá bytová výstavba, nicméně nikdo v tuto chvíli neumí říct, zda skutečně otočí ten klesající vývoj počtu

**STK • EMISE
HOROMĚŘICE**

**BEZ
OBJEDNÁNÍ**

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV - dovozy, přestavby

Jístab
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
– hranice Prahy 6

Po - Pá 6.15 - 18.00, So 8.00 - 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice OMV
- Autoservis

žáku. A proto na konečné rozhodnutí vyčkáme do roku 2008 a následného porovnání se stavem letošního roku“, dodal starosta Chalupa. Celkem by sloučená škola měla mít 27 tříd, z toho 9 tříd pro děti navštěvující waldorfský vzdělávací program. Je předpokládáno, že volné prostory v objektu Vlastina a resp. Dědina budou využity k pronájmu jinému subjektu zabývajícímu se výchovou a vzděláváním. O záměru sloučení obou škol byli informováni na společných setkáních se zástupci zřizovatele jednak pracovníci ZŠ Vlastina, jednak rodiče žáků této školy. Na základě připomínek Rady školy ZŠ Vlastina i rodičovské veřejnosti proběhlo 4. dubna jednání s rodiči – zástupci jednotlivých tříd ZŠ Vlastina, kterého se zúčastnil jak starosta Prahy 6, zástupkyně starosty pro školství, předseda Komise pro výchovu a vzdělávání a vedoucí odboru školství. Na funkci ředitele nástupnické organizace bude vyhlášeno konkurzní řízení. Záměr zastupitelstvem schválen.

● **Rekonstrukce fasád a výměny oken panelových domů.** Radní schválili rekonstrukce fasád a výměny oken u čtyř panelových domů na sídlišti Dědina v ulicích Vlastina, Ciolkovského a Žukovského. Rekonstrukce těchto domů byla zařazena do plánu investic městské části na letošní rok. Jedná se o poslední 4 domy v majetku hl. města Prahy, svěřené m. č. Praha 6, u kterých nebyly fasády a okna dosud zrekonstruovány. „Panelové domy na sídlišti Dědina, kde žije zhruba 10 tisíc obyvatel, budou po rekonstrukci posledních čtyř domů, kompletně opravené,“ řekl starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa. Proběhne tak výměna oken, rekonstrukce fasády včetně zateplení a zasklení lodžii přízemních bytů pro sjednocení technických parametrů stavebních prvků všech domů na sídlišti Dědina. Předpokládána cena rekonstrukce u každého panelového domu je 20 mil. Kč. Zahájení stavebních prací je předpokládáno u všech čtyř akcí jednotně v červnu nebo červenci 2005, po ukončení výběrových řízení. Délka realizace každé zakázky je přibližně na období zhotovitele. Rozhodujícím kritériem hodnocení při výběru nabídky je výše nabídkové ceny, pak lhůta realizace zakázky v kalendářních dnech, záruční lhůta v měsících, atd.

● **Poskytnutí finančního příspěvku do veřejné sbírky za účelem pořízení varhan do kostela sv. Markéty v Praze 6 – Břevnově.** Radní doporučili zastupitelům schválit poskytnutí finančního příspěvku ve výši 2 mil. Kč do veřejné sbírky organizované Spolkem břevnovských živnostníků a podnikatelů na rekonstrukci varhanní skříně a výrobu varhan pro kostel sv. Markéty v Praze 6 – Břevnově. Veřejná sbírka byla povolena Magistrátem hl. m. Prahy. Varhany budou vyrobeny a dodány na základě smlouvy o dílo uzavřené mezi Arciopatstvem sv. Markéty a sv. Vojtěcha a zhotovitelem firmou Kánský a spol. Investorem je Spolek břevnovských živnostníků a podnikatelů, který je zavázán k úhradě varhan. Varhany přejdou do vlastnictví „kláštera“ okamžikem instalace, kolaudace a předávacího protokolu. Příspěvek Prahy 6 ve výši 2 mil. Kč bude poukázán až v okamžiku, kdy dojde k jeho schválení zastupiteli. Což se stalo na zasedání 22. 4. Vlastní výroba varhan má být zahájena ještě v dubnu 2005. Samotná výroba trvá dva roky a proto je nezbytné zahájit práce co nejdříve. Varhany budou uvedeny do provozu slavnostním koncertem na oslavách 100. výročí povýšení Břevnova na město) v roce 2007.

● **Poskytnutí finančního příspěvku ve výši 500 tis. Kč TJ Sokol Střešovice.** Radní doporučují zastupitelům schválit poskytnutí finančního příspěvku ve výši 500 tis. Kč TJ Sokol Střešovice na zkvalitnění povrchu víceúčelového hřiště. Městská část Praha 6 garantovala TJ Sokol Střešovice schválením rozpočtu letošního roku částku 500 tis. Kč jako finanční spoluúčast na zkvalitnění povrchu víceúčelového hřiště v případě přidělení grantu hl. m. Prahy na tento účel. O přidělení grantu hl. m. Prahy v částce 1,3 mil. Kč bylo rozhodnuto letos v únoru. Kalkulace nákladů na úpravy asfaltové plochy na víceúčelové hřiště s vodopropustným asfaltem, na který bude položen finální umělý trávník se vsypem technického písku, a dlažbu okrajů hřiště představuje

částku cca 1,9 mil. Kč. Finanční příspěvek městské části tak umožní realizovat dílo, které bude bezplatně využíváno Základní školou Norbertov v Praze 6 pro hodiny tělesné výchovy a školní družinu. ZŠ Norbertov totiž vlastní hřiště nemá. Stávající hřiště TJ Sokol Střešovice je takto využíváno školou již od r. 1999.

● **Poskytnutí finančního příspěvku ve výši 50 tis. Kč TJ Sokol Liboc.** Radní souhlasili s poskytnutím finančního příspěvku ve výši 50 tis. Kč TJ Sokol Liboc v Praze 6 na zakoupení paliva – koksu. TJ Sokol Liboc v Praze 6 požádala o finanční příspěvek ve výši 50 tis. Kč na zakoupení paliva – koksu. TJ Sokol Liboc se vzhledem k letošním mrazům dostala do složité situace, ačkoliv byla jako každoročně palivem předzásobena. Magistrát hl. m. Prahy přidělil v rámci grantového řízení TJ Sokol Liboc finanční příspěvek ve výši 600 tis. Kč pro zakoupení a instalaci plynového kotle. Z těchto důvodů je žádost TJ Sokol Liboc o finanční příspěvek od MČ Praha 6 tohoto druhu poslední.

● **Koupaliště Petyňka otevřelo své brány.** První májový den se otevřely brány koupaliště Petyňka v Praze 6. Možnost zaplavat si ve vyhříváném bazénu využilo první den 250 návštěvníků. Všichni oceňovali čistotu vody, která byla první den vyhřátá na 26 °C! „Kromě vody mě mile překvapila čistota celého areálu a nádherná sřezání travnatá pláž,“ sdělil své dojmy jeden z prvních návštěvníků František Klíneck z Prahy 6. „Petyňka vstoupila do své další sezóny a zároveň pokračuje jeho přeměna na aquapark s možností celoročního využití pro sport a volný čas“, potvrdil starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa. I letos návštěvníci na Petyňce najdou 50metrový vyhříváný bazén s minimální teplotou 24 °C, kterou jistě ocení především ranní plavci, 100metrový tobogán, travnaté pláže, hřiště na beach, stolní tenis nebo nohejbal, občerstvení a také nově spuštěné webové stránky koupaliště s aktuálními informacemi z koupaliště. To vše by mělo přispět k vyššímu komfortu návštěvníků, kterých bylo v minulých letech i více než sto tisíc v jedné sezóně. Koupaliště Petyňka má plně bezbariérový přístup, vychází vstříc i handicapovaným občanům a vozíčkářům, pro které funguje instalované hydraulické sedadlo spouštějící návštěvníka přímo do bazénu. Sportovní areál je otevřen pro veřejnost od května do září v následujícím rozsahu:

PROVOZNÍ DOBA SPORTOVNÍHO AREÁLU KOUPALIŠTĚ PETYŇKA V SEZÓNĚ 2005

KVĚTEN	od 9.00 hod. do 20.00 hod.
ČERVEN	od 7.00 hod. do 21.00 hod.
ČERVENEC	od 7.00 hod. do 21.00 hod.
SRPEN (1. – 15. 8.)	od 7.00 hod. do 21.00 hod.
SRPEN (16. – 31. 8.)	od 7.00 hod. do 20.00 hod.
ZÁŘÍ	od 9.00 hod. do 19.00 hod.

V případě nepříznivého počasí může být otevřená doba upravena. Cenová hladina vstupného zůstává na stejné úrovni jako vloni. Za celodenní jednorázový vstup zaplatí dospělí od 30 do 160 Kč, v závislosti na délce pobytu. Držitelé průkazu ZTP, důchodci nad 70 let a děti do 125 cm zaplatí pouze poloviční vstupné. Vstup do areálu je možné si také za zvýhodněnou cenu předplatit na čipovou vstupenku. Blíže informace o volnočasovém a sportovním areálu koupaliště Petyňka lze nalézt i na nové spuštěných webových stránkách www.koupalisteptynka.cz.

● **Poslední zpráva. Naši nejmilejší konečně mezi námi! Dočkali jsme se jich, stejně jako jara. Od 23. dubna zaznamenány v Břevnově přelety skupin jiříček. V těchto dnech dosedají slavici, přiletěli již rorysi, od začátku dubna jsou zde vlaštovky. Sbaleno v dalekých krajích mají žlvy, hýly a strnadi – jako závěr celého jarního stěhování tažných ptáků do Čech. Jiříčky a vlaštovky přelétaly ve skupinách, zakroužily nad Břevnovem a z výšky křičely na netečné chodce. Žádný z ptáčích druhů však marně neotál a všichni se dají velmi brzy do práce: je třeba opravit hnízda, poklidit a rozhlédnout se, která je ta pravá...**

PORTRÉT listu

Generál Karel Kutlvaš

Jen pamětníci a znalci vojenské historie by v sedmdesátiletém mladíkovi na fotografii poznali pozdějšího známého generála Karla Kutlvašra. V roce 1922 ho takto v devičkém ateliéru Marek-Vedral vyfotografoval v legionářské uniformě velitele 1. střeleckého pluku Jana Husi začínající fotograf Václav Dub. Na schopného českého důstojníka čekala hvězdná vojenská kariéra v Československé armádě. V květnu 1945 se postavil do čela pražského povstání a před komunistickým pučem v roce 1948 nabídl prezidentovi Benešovi, že odzbrojí tzv. Lidové milice. Byl odmítnut a také po převratu 1960 byl zatčen a odsouzen na doživotí. V roce 1961 byl propuštěn, ale na následky útrap z vězení po roce umírá. Rehabilitován až v roce 1968.

Naše poznámka

Zajít si na pláň, zítra nebo dnes

Břevnovská pláň na hřbetu petřínského geologického masivu odděluje Břevnov od Smíchova, Košíř a Motola, je odtud zajímavý výhled na Prahu a vane zde čerstvý vítr z křivoklátských lesů. Rozlehlé místo je odjakživa oblíbené k vycházkám všeho druhu a v poslední době se stává přímo centrem, které bude nepochybně konkurovat nedaleké Hvězdě. Je to dáno rozvojem lidových sportů jako je bruslení a cyklistika a samozřejmě i běh, i když běžci dnes už více míří do Hvězdy. Na pláň se sjíždějí lidé z blízkého a vzdáleného okolí: zaparkují auto, vytáhnou z kufru kolečkové brusle nebo kolo a vyrazí. Denně jsou zde takových aut desítky, denně jsou tady stovky návštěvníků a o víkendech je to zde jako na Václaváku. To vše díky pozornosti, jakou městská část Prahy 6 této oblasti věnuje: byly zřízeny nové stezky pro chodce, cyklisty, bruslaře, dosazeny nové lavičky, stromy, jako bonbónek čeká oběť historický objekt Ladronky, který prochází celkovou rekonstrukcí a kde bude půjčovna sportovních potřeb, občerstvení atd., což návštěvnost pláň ještě zvýší. Ladrónka se stane centrem břevnovské pláň, sem ostatně vedou všechny okolní cesty. Je zde také jedno malé dětské hřiště a to je problém. Děti tvoří velkou část návštěvníků, pro které dvě houpačky a jedna prolézačka je žalostně málo. Dětské hřiště v centru pláň prostě nestačí a nemělo by být komplikací a zátěží zbudovat ještě jedno, protože místa je tu dost. V tom smyslu již redakce podala návrh na komisi životního prostředí. Mgr. P. Křoch

15 let skautského oddílu

Ztracená hvězda

(VI. Dvořák) Po listopadu 1989 byla již potřetí obnovena činnost skautské organizace Junák. Na liboocké faře se dne 25. září 1990 konala první schůzka skautek. Křesťanský skautský oddíl založili Vláda Dvořák a Vojta Hanč. Podporu našli u tehdejšího faráře pátera Miroslava Vágnera a skautky se pravidelně scházely na faře. V roce 1991, po prvním táboře Poznání na Brdech, oddíl vstoupil do skautského střediska Hvězda, který působí na Dědině. Dostal č. 43 a skautky nazvaly svůj oddíl „Ztracená hvězda.“ V roce 1996 po rekonstrukci farního objektu děvčata získala vlastní klubovnu.

Po příchodu Karmelitánského řádu do Liboce, který dobudoval nové farní centrum Malejov, se v roce 2000 skautky opět přestěhovaly. V Malejově si zřizují novou klubovnu. V říjnu téhož roku je zahájena další etapa na skautské stezce. Oddíl má roj světlušek, družinu dospělých skautek (rangers), jež se starají o skautskou výchovu a program. Ten se provádí buď v Malejově nebo ve Hvězdě. Jednodenní a vícedenní výpravy jsou po celé republice. Tradiční akce jsou: Cesta na sever, Velikonoční pětidenní výprava, Skautský přechod Brd, Svojsíkův závod, Orlové – cesta do kolébky českého skautingu, Indiánské léto a Vánoční výprava. O prázdninách skautská činnost vrcholí letním táborem.

Letos na jaře se oddíl zúčastnil celostátní akce Pomozte dětem. Na schůzkách byla vyrobena kuřátka jako odměna a ty pak Devičích u metra byly rozdávány kolemdoucím. Světlušky vybraly částku 5615 Kč. V současné době je oddíl ve středisku Bílý los v Břevnově, kde působí i další křesťanský oddíl skautů Jeleni.

Skauting v Liboci

(VI. Dvořák) Koncem května roku 1945 se domluvili dva skauti – Jindřich Hájek z Horní Liboce a Jarmil Burghauser ze Střešovic, že v Liboci není žádný skautský oddíl a do Střešovic je to pro děti daleko. Tak napadlo Jindřicha Hájka, že založí skautské středisko a jednal velmi rychle: už 1. června bylo založeno skautské středisko Hvězda, jehož název byl odvozen od známého renesančního letohrádku, který stojí v katastru Liboce a který se stal ve stylizované kresbě i znakem vzniklého skautského střediska. Středisko mělo již od začátku několik oddílů. Byl to 217. oddíl včat, 218. oddíl skautů a 68. oddíl skautek. Vedoucím střediska byl bratr ing. Pravoslav Rezler z Ruzyně. Vedoucím včat byl Jindřich Hájek, skauty vedl bratr Jaroslav Sůhs, dívčí oddíl vedla sestra dr. Valérie Augustová a Sdružení přátel Junáka vedl bratr dr. ing. Vladimír Lamka. V roce 1947 o svátku skautů na sv. Jiří byla otevřena skautská klubovna v Háječku nad liboockým rybníkem. Před letohrádkem Hvězda skládal nejdříve nováček svůj slib. Tábořilo se na Želivce.

Události po únoru 1948 ukončily veškerou skautskou činnost. Klubovnu převzali svazáci a používali ji až do doby, než ji při jejich budovatelské činnosti strávili oheň. Až po dvaceti letech se mohli skauti opět svobodně vrátit na svoji skautskou stezku. Liboocký zakladatel Jindřich Hájek ale už mezi nimi nebyl. Zemřel 6. listopadu 1967 a v březnu 1968 jeho syn Josef Hájek oživil skautskou myšlenku a ujal se vedení 217. oddílu skautů. Včata vedl bratr Zdeněk Šulc a 68. dívčí oddíl vedla sestra Kristýna Dušánková. Přidal se ing. Radomír Voráček se 14. oddílem skautů. Středisko Hvězda vedl bratr ing. Věkoslav Soborník.

Pohlednice Liboce z pera našeho kmenového spolupracovníka prof. Jana Herinka se stala logem při slavnostech zdejších skautů.

Radost z práce dlouho netrvala: v září 1970 museli členové ukončit činnost. Uplýnulo dalších dvacet let než byl život liboockého skautingu obnoven. Středisko Hvězda znovu žije,

existuje – v současné době na Dědině. Je to další kapitola na skautské stezce.

Mateník není pouze tanec, ale i název pražského folklorního souboru, který roku 1991 založila umělecká vedoucí a choreografka Petra Tužilová-Stašková. Během 14 let Mateník získal řadu uznání a ocenění za vysokou taneční úroveň a choreografii na přehlídkách jak u nás, tak i v zahraničí. Pravidelně pořádá vlastní celovečerní představení, účastní se různých vystoupení pořádaných FOS ČR a PFU a dalších akcí, organizovaných mimo jiné také spolkem břevnovských živnostníků – posvěcení a masopustní průvod, letos s předtančením na masopustním plese. Do Břevnova jezdíme rádi. Kolektiv mladých lidí, dnes 22členný, spolupracuje s lidovou muzikou Karmazin z Pardubic a pražskými muzikami Spalíček a Duvaj. Společně oživují v písničkách a tanečcích tradice z oblastí Čech, Moravy i Slovenska. Pokud Vás zajímá folklór a chcete-li prožít pěkný večer plný lidových písní, tanců, krásných krojů a zábavy, přijďte na naše celovečerní představení spojené s besedou u muziky dne 6. 5. 2005 od 17 hod. do Salesiánského divadla, Praha 8 Kobylisy. Přijďte si užít tradičně netradiční večer. *vedoucí souboru a choreografka Petra Tužilová*

Z naší a vaší korespondence

Vážený pane Krchove, ve jménu Žáků 11. třídy a jejich učitelů bychom Vám rádi chtěli poděkovat za podporu našeho projektu. Velice oceňujeme Vaši vstřícnost a otevřenost, se kterou jste nás přijali a kterou jste nám poskytli. Mnohokrát děkujeme za možnost vstoupit do zvláštních míst a zařízení, které byly nezbytné pro náš projekt o Mistru Jakulovi a které by bez Vaší pomoci nebylo možné navštívit. Na dny strávené v Praze budeme dlouho vzpomínat. Mnohokrát za všechno děkujeme. S pozdravem

Christina Boguszowa,
Beata Pjehowa, Serbský gymnázij Budyšin

Je zakázáno nechat volně pobíhat psy!!! Bydlíme v Břevnově v ulici Tomanova hned naproti pěknému zelenému areálu Ladronka. Šestým rokem vlastnime malého knírače, kterého jsme se ujali, a třikrát denně s ním pravidelně chodíme na kratší procházky parkem. Ale už dávno to není příjemný pobyt v přírodě – vinou nezodpovědných majitelů psů, kteří pouštějí i své velké mazlíky z vodítka na proběhnutí. My s těmi malými psy pak klíčujeme a prcháme před těmi

krásnými ušlechtilými obry, protože už bohužel máme špatné zkušenosti ze setkání s volnými psy. Náš psík byl napaden třikrát, i když ho vzorně vodíme na vodítku, a jako ostříž sledujeme eventuální blížící se chlupaté nebezpečí. Majitelé psů, kteří zaútočili, se pak velice diví, že se jejich miláček takto zachoval. A my potom chodíme k veterinářům, platíme ošetření a staráme se o bolestivě pokousaného pejska. A vrcholem hrůzy pro nás se stal 7. března tohoto roku, kdy jsem s uvázaným pejskem v ulici Hošťálkova potkala paní s neuvázaným rotvajlerem. Je prý cvičený, chová se dobře, ale co jsou mi platné tyto řeči, když jsem při ochraně našeho mrňouse, na kterého se ten cvičený pes vrhl, utrpěla bolestivě kousnutí do ruky a prokousnutí lýtky? Proč teď už druhým týdnem ležím v posteli jako lazar, rány velice bolí, obden navštěvují chirurgické oddělení, nemohu chodit a neplním své povinnosti, čímž nastaly problémy pro celou naši rodinu? Jsem rozezlá, bolavá a volám: Lidi, buďte ohleduplní a respektujte své okolí! A v parku si povšimněte na cedulích hned první zásady chování v tomto zeleném prostoru – **nenechat volně pobíhat psy!** Dále se ptám: Kde jsou naši strážníci, aby kontrolovali bezpečí pohybu u Ladronky i jinde? (A to se vůbec nezmiňuje o nebezpečí pohybu volných psů pro malé děti! Velmi často jsem viděla i velké psy pobíhat mezi sáňkujícími dětmi na kopci u Ladronky!).

Olga Lišková, Břevnov

Pánové, nebudte směšní!

(Quo vadis, Břevnove? II.)

V předminulém Břevnovanu zveřejnilo Sdružení na ochranu Břevnova ve spolupráci s Eko Břevnov a Ateliérem pro životní prostředí vedeným JUDr. Petrem Kužvartem článek, kterým se pokouší obhájit své postoje k plánované Břevnovské radiále.

Uvádějí ho popisem zhoršování životního prostředí obyvatel Břevnova bydlících kolem Patočkovy a Bělohorské ulice, způsobeným stále rostoucím počtem projíždějících automobilů. Veškeré odborně zpracované studie nové komunikace situované pod Patočkovou ulicí, které řeší tento problém, ve svém článku ovšem šmahem zavrhnou. Svůj názor podporují argumenty, že Patočkova ulice má kvalitní povrch, pod ní je zděný kanál, kanalizační přípojky, telekomunikační kabel a podzemní prameny. Podobná situace je ovšem v Praze všude a na základě takových argumentů by zde nešla postavit ani jediná dopravní stavba.

Dále popisují svůj návrh vedení Břevnovské radiály raženým tunelem začínajícím pod hotelem Pyramida na Malovance a ústícím u Tomanovy ulice. Nepochybují, že tito páňové by byli první, kdo by spustil při skutečném pokusu o vyprojektování této varianty pokřik, že se zničí nově zrekonstruovaný park a klidová zóna kolem usedlosti Ladronka. V tom by měli nepochybně pravdu.

S napojením stávajících komunikací na jimi navrženou trasu radiály si nedělají žádné velké starosti. Velká křižovatka u výjezdu ze Strahovského tunelu, nazývaná křižovatka Malovanka, je sprovazena ze světa jednoduchým heslem, že tak, jak je vyprojektována není potřeba a že oni její větší část navrhnou v tunelech pod hotelem Pyramida. Jediným výkresem, kterým dokládají tuto teorii, je ovšem zkopírovaný kousek plánu Prahy, na kterém je čerchovaná čára naznačující jimi navrhovanou trasu tunelu. K tomu přidávají podivuhodný výrok, že pro ražený tunel jsou zde ideální geologické podmínky. Kdo alespoň něco málo ví o stavbě tunelů a o pražské geologii, tak se podobnému výroku může jenom usmát.

A když už se autoři článku ukázali jako mimořádně vyvedení projektanti, tak se rozhodli článek korunovat originálním ekonomickým rozbohem. Jako srovnatelnou stavbu vybrali tunel pod Středohořím, u kterého uvedli, že má délku téměř 2 km, bude stát 4,6 miliardy a tudíž, že tunel v Praze bude stát stejně. Skutečně zajímavý přístup ke tvorbě rozpočtu složitě podzemní stavby! Opravdu srovnatelný tunel Mrázovka stál přes 7 miliard Kč při délce jeden kilometr. Cenu jimi navrhovaného tunelu délky 2,4 km tedy odhadují přinejmenším na 15 miliard Kč. Naproti tomu v poslední studii Břevnovské radiály je cena úseku od Malovanky až za mimoúrovňovou křižovatku Vypich odhadnuta na 4,5 až 5,7 miliard Kč podle variant odvětrání tunelu. Nebudu se již dále zabývat rozbohem zmíněného článku, který se snaží naplnit občany v okolí plánované radiály očekáváními zcela odtrženými od reality a pak z toho vytloukat kapitál. Skutečností je, že Břevnovská radiála zde již dnes existuje, bohužel v povrchové variantě a s úrovní novými křižovatkami. Tvoří ji ulice Patočkova, dále na ní navazuje ulice Bělohorská a na vnější okruh ji napojuje Karlovarská. O tom, že její zatížení výrazně vzroste především po dokončení vnějšího pražského okruhu, není vůbec třeba pochybovat.

Radnice městské části Praha 6 se proto už léta snaží prosadit nahrazení současného nevyhovujícího stavu novou kapacitní komunikací vedenou v obytných částech pod povrchem. Do pražského územního plánu je zapracována její trasa a již byla zahájena výstavba mimoúrovňové křižovatky Malovanka řešící napojení Břevnovské radiály v trase pod Patočkovou ulicí na Strahovský tunel a městský okruh. Pokud výše zmíněných sdružení o navržené jiné trasy radiály neodpovídající územnímu plánu, nenavazující na již rozestavěnou křižovatku Malovanka a ke všemu výrazně dražší, je pouze špatně masko-

vaným pokusem odložit výstavbu na neurčito a dále trýznit občany Břevnova hustou automobilovou dopravou rozdělující jejich čtvrt v polovině. Samozřejmě chápu, že občané bydlící v Patočkově ulici nejsou nijak nadšení vyhlídkou na plánovanou výstavbu pod jejich okny. Ovšem za odměnu budou po relativně krátké době výstavby bydlet v ulici, která bude sloužit jen místní dopravě, což znamená nejen výrazné snížení

OSUDOVÉ RÁNO před pětadesáti léty

Schola cantorun, založená Miroslavem Venhodou v roce 1939, našla svůj první domov ve starém pivovaru v blízkosti Břevnovského kláštera, ostatně díky tehdejšímu převorovi Anastázu Opaskovi, který Venhodou usiloval o renesanci liturgického zpěvu přál. Po válce se Schola cantorun přestěhovala do lépe vyhovujícího prostoru horního patra paláce Coloredo-Mansfeldského v Karlově ulici, odtud pak do Norbertina ve Střešovicích, to už pod patronací strahovských premonstrátů, kteří nám pak propůjčili přední křídlo kláštera.

Líčení těchto pohybů má v našem příběhu svůj smysl. To poslední místo bylo totiž ono osudové.

Opati českých klášterů byli zatčeni na podzim roku 1949. To bylo první znamení, že i trvání celých klášterních konventů má jen krátký čas. My kluci jsme dál chodili do školy, vzdělávali se v hudbě, pilně zpívali v kostele na Strahově gregoriánský chorál při nedělní velké mši a koncertovali v Praze i na venkově, aniž jsme si uměli představit, co nás čeká. Nic netušíce, vstali jsme ráno 14. dubna 1950 jako obvykle, abychom pak na nádvoří kláštera uviděli místo bílých premonstrátů esenbáky a neznámé civilisty, kteří už na opatství a v celách šmejdili po „rejdišti nepřátel socialismu“, hledající doklady nebezpečné ideologie z rad. Dábelky zdrařilá akce, jistě připravovaná už dlouho, proběhla přes noc v tichosti za našeho tvrdého spánku. Byli jsme ještě pár dní jediní stálí obyvatelé rozsáhlého areálu, sřežení samozřejmě příslušníky SNB a StB. Ti nejmladší čekali na rodiče, kteří si je odváželi, neboť všichni jsme pocházeli z českého, moravského, slezského a slovenského venkova. Jenom my starší, už gymnaziální studenti, jsme se rozhodli zůstat, v té chvíli vlastně bezdomovci. Když jsme zjistili, že někdejší sídlo Scholy cantorun v Karlově ulici ještě stále patří Schole, kde byl archiv a v tak zvaném sále varhany ke školení varhaníků, nastěhovali jsme se my tři bezdomovci do jedné malé místnůstky, jaksí v bláhové naději, že tam přečkáme až do maturity. Bez tehdy nezbytné poukázky na uhlí jsme tam přečkali i další zimu, pálice v kamnech všecko, co hořelo, včetně dřevěných špalíček od štočků použitých pro tisk časopisu Praporec, který

hluku a škodlivin, ale také podstatné snížení počtu dopravních nehod, které zde bohužel mají často tragické následky. To samé platí i pro navazující část ulice Bělohorské a Karlovarskou ulici.

Je třeba si uvědomit, že zde nemáme možnost rozhodnout, jestli Břevnovem automobily budou projíždět nebo nebudou. Máme zde totiž jen dvě alternativy. Buď tranzitní část dopravy umístíme pod zem, nebo zůstaneme na povrchu se všemi negativními důsledky. Břevnovští občané by se tedy měli rozhodnout, jestli budou více věřit svým zvoleným zástupcům na radnici Prahy 6, kteří zde bydlí, sdílí jejich problémy a prosazují urychlené vybudování Břevnovské radiály s úseky v obydljených oblastech pod zemí, nebo demagogům předkládajícím veřejnosti technické a ekonomické nesmysly.

Ing. Vladimír Matějovský, člen Komise dopravy Rady městské části Praha 6

profesor Venhoda vydával. Z toho se ostatně mezitím stal řidič nákladáku Sběrných surovin. Okouzloval kuchařky Restaurací a jídelen, které pro něho nechávaly na kostech zbytky masa, jimiž pak podělil celou řadu přátel v době, kdy se na maso stály dlouhé fronty, na to lepší často od časných hodin ranních. Ve zmíněné „Karlovcce“ jsme však nevydrželi dlouho. O tyto prostory projevil zájem Pražské cukrárny k účelům administrativním, a tak jsme jednoho dne přišli ke dvěma opatřeným úřední nálepkou s razítkem. Tak jsme se podruhé stali bezdomovci.

K přepadení Břevnovského kláštera a k internaci řeholníků došlo o čtrnáct dní později podle stejného scénáře. Jak je z předešlého zřejmé, už bez opata Anastáze Opaska, na jehož odsouzení k doživotí se už pilně pracovalo. Rozsudek byl vyříčen velmi symbolicky na Velký pátek v roce 1950. Prožíval jsem to velmi intenzivně já, v letech 1945 – 46 juvenista tohoto kláštera, který každého dne ráno o půl sedmé s graduálem v ruce zpíval při mši svatě gregoriánský chorál. Po roce 1960, kdy byl opat Opasek podminěně propuštěn, potkával jsem se s ním často u Venhodů jako se stavebním dělníkem, který se takto živil na tehdy vznikajícím sídlišti na Petřínách, kterýžto pozemek patřil dříve k majetku kláštera. Jsem tuze rád, že autorka knihy Dobré dílo Anastáze Opaska se zmínila o Běle Venhodové, která ve velmi kritických letech padesátých navštívila pana opata ve vězení v Leopoldově jako doprovod staříček a už poněkud bezradné maminky Opaskové. To bylo tehdy riziko a do jisté míry málem hrdinství, rozhodně však

dokončení na str. 9

INFORMACE

Umístění velkoobjemových kontejnerů v roce 2005

Stejně jako v loňském roce pokračuje bezplatný svoz domovního odpadu pomocí velkoobjemových kontejnerů, které budou postupně k dispozici ve všech

oblastech Prahy 6. Kontejnery budou zaváženy v pondělí během dne (nejpozději do 14.00 hodin), celé úterý zůstanou na stanovišti s případnou výměnou a ve středu dopoledne budou odváženy. Případné informace Vám podají pracovnice odboru péče o prostředí pí Pokorná – tel. 220 189 902 a pí Hanušová – tel. 220 189 311.

16. 5. – 18. 5., 29. 8. – 31. 8.

1. Terronská x Albánská
2. Terronská x náměstí Interbrigády
3. Českomalínská x Juarézova
4. Krupkovo náměstí – u kostela
5. Puškinovo náměstí x Českomalínská
6. Terronská x Verdunská
7. Čs. armády x Eliášova
8. Na hutích x Národní obrany
9. Dejvická x Jaselská x Čkalova
10. Kařkova x Buzulucká
11. Dejvická – nádraží
12. Na valech x K Brusce
13. Pod kaštanu x Srbská (dle možnosti)
14. Velvarská x Kanadská – k separaci

30. 5. – 1. 6., 12. 9. – 14. 9.

1. V Šáreckém údolí před dům č. 84/1444
2. Jenerálka – u hospody
3. Soborská x Nad Sárkou
4. Na Kuthence x Na čihadle
5. Na vípnicích horách x Na Karlovce
6. Nad Šárkou x Na Kuthence
7. Nad Sárkou x Na Beránce
8. Na pískách x Sušická
9. Vostrovská x Na Pernikářce
10. Vostrovská x Horoměřická
11. Tobručká u č. 23 – k separaci
12. Arabská před MŠ – k separaci
13. V Podbabě (na chodník před č. or. 24)
14. U dejvického rybníčku x Na rozdílů
15. U mrazíren (12. 9. – 14. 9.)
Roztocká (pouze od 30. 5. do 1. 6.)

13. 6. – 15. 6., 3. 10. – 5. 10.

1. Dělostřelecká x Slunná
2. Dělostřelecká x Spojená
3. Cukrovarnická x U laboratoře
4. Macharovo náměstí
5. Pod vyhlídkou mezi č. or. 4 – 6
6. Cukrovarnická x V průhledu
7. Pod novým lesem x Nový lesík
8. Sibeliova x Farní
9. Na Petynce (proti autobazaru)
10. U V. baterie x náměstí Před bateriemi
11. Ve Štěšovičkách x Pod Andělkou
12. U vojenské nemocnice x U III. baterie
13. Sibeliova x Na Hubálce (před zed' č. 23)
14. Na bateriích u č. 27
15. Sartoriova x Anastazova

2. 5. – 4. 5., 27. 6. – 29. 6., 17. 10. – 19. 10.

1. Parléřova x Myslbekova
2. Pod Královkou x Nad Kajetánkou
3. Liborova x Slikova
4. Pod Drinopolem x Mládeže
5. Bělohorská x Kochanova
6. Kutnauerovo náměstí
7. Břevnovská – vedle kina
8. U Ladronky x Dvořeckého (parčík)
9. 8. listopadu x U kaštanu
10. Šultysova x Pětipeského
11. Řičanova x Řečického
12. Hošťálkova x Stefkova
13. U Ladronky x Oddělená
14. Za oborou x Pozdeňská
15. Bolívarova x Na břevnovské pláni

23. 5. – 25. 5., 5. 9. – 7. 9.

1. Šárecká x Na pískách
2. Krohova x Nad lesíkem
3. Matějská x Průhledová
4. Fragnerova x Na ostrohu
5. Na Fišerce x Na Špitálce
6. Na Míčance x Na Klimentce
7. Zengrova x Na Kvintusce
8. Šárecká x Mydlářka
9. Studentská x Zikova
10. Flemingovo náměstí – parkoviště
11. Velflíkova x Jugoslávských partyzánů
12. Kolejní x Zelená
13. Koulouva x Čínská
14. Ve struhách x Sestidomí
15. Ve struhách x Jednořadá

6. 6. – 8. 6., 19. 10. – 21. 10.

1. Africká x Kamerunská
2. Africká x Etiopská
3. Kladenská x K lánu
4. V středu x Na Volánové (trafo)
5. V Nových Vokovicích x U vokovické školy
6. Za vokovickou vozovnou x U kolejí
7. Evropská x Přední
8. U silnice x Ke Džbánu
9. Vlastina x U silnice
10. Vlastina x Častavina
11. U kolejí x U stanice
12. Ciolkovského č. 849 – k separaci
13. Radistů x Navigátorů
14. Kladenská x nám. Bořislavka
15. José Martího (19. 10. – 21. 10.)
Osamocená (pouze od 6. 6. do 8. 6.)

20. 6. – 22. 6., 10. 10. – 12. 10.

1. Brixiova x Rejchova
2. Na Větrníku x Dusíkova
3. Na okraji x Na Větrníku
4. Na okraji x Čllova
5. Na okraji x Polní
6. Na Petřínách x Křenova
7. Nad alejí x Šantrochova
8. Nad alejí x Brunclíkova
9. Brunclíkova x Na klášterním
10. Zeyerova alej x Nad alejí
11. Heyrovského náměstí (u obchodu)
12. Sestupná x V domcích
13. Nad stanicí – proti č. or. 3
14. Kladenská x Alžírská (proti škole)

9. 5. – 11. 5., 22. 8. – 24. 8., 24. 10. – 26. 10.

1. Malobřevnovská x Falcká
2. Haberfeldova x Anhaltova
3. Moravanů x Libovická
4. Pod mohylou x Chrástanská
5. Chýňská x Zličinská
6. Ve višňovce x K mohyle
7. Staré náměstí
8. Kralupská x Dobrovízská
9. Náměstí Čs. povstání
10. Stochovská x Třebonická
11. Ruzyňská x Ledecká
12. Ruzyňská x Únětická
13. Pelikánova u potoka za domem č. 115/4
14. Netřebská x Na Jivínách

Rada Městské části Praha 6 vyhlašuje konkurzní řízení na funkci ředitele Základní školy Dědina, Praha 6, Zukovského 6

Požadavky: vysokoškolské vzdělání dle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a změně některých zákonů, praxe dle § 5 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, znalost školské problematiky a předpisů, občanská a morální bezúhonnost, organizační a řídicí schopnosti, dobrý zdravotní stav.

K přihlášce uchazeč přiloží: ověřené kopie dokladů o nejvyšším dosaženém vzdělání (včetně vysvědčení o státní závěrečné zkoušce a dokladů o dalším vzdělávání), doklady o dosavadním průběhu zaměstnání a délce praxe potvrzené posledním zaměstnavatelem vč. uvedení funkčního zařazení, strukturovaný životopis, koncepci rozvoje příspěvkové organizace ZŠ Dědina (max. 5 stran strojopisu formátu A4), výpis z evidence rejstříku trestů (ne starší než 3 měsíce), nebo doklad o jeho vyžádání, čestné prohlášení dle § 4 odst. 3 zákona č. 451/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, originál lékařského potvrzení o způsobilosti k výkonu funkce (ne starší 2 měsíců).

Do konkurzního řízení budou zařazeny pouze vlastnoručně podepsané přihlášky uchazečů se všemi úplnými požadovanými přílohami, došlé poštou na adresu: **Úřad MČ Praha 6, odbor školství, Čs. armády 23, 160 52 Praha 6** nebo doručené do podatelny Úřadu MČ Praha 6 **nejpozději do uzávěrky 27. 5. 2005 v 15.00 hod. Obálku označte slovy: „Konkurz ZŠ Dědina – neotevírat“.**

OSUDOVÉ VELIKONOCE „PRAŽSKÝCH DĚTÍ“ 1915

Josef Fučík

Část jedné pochodové formace Pražských dětí před odchodem na frontu počátkem války.

Začátkem letošního dubna uplynulo 90 let od vzniku legendy, jež se stala jedním z významných pilířů historie našeho odboje za první světové války – o přechodu pražského 28. pěšího pluku k Rusům. Tento z valné části vykonstruovaný příběh utrpěl během této dlouhé doby značné trhliny a šrámy, stále je však používán některými autory jako důkaz spontánní účasti českého národa při „bourání habsburského žaláře národů“. Lpění na nepravdivé legendě je podivnou součástí našeho obecného přístupu neschopnosti či nechtění poblédnou zpříma do vlastní nedávné minulosti.

Válečné Velikonoce roku 1915 připadly na 2. – 5. dubna. Slavily se sice setrvačně jako v předešlých mírových letech, ale krvavé události na frontách první světové války jim vtiskly více charakter připomínky utrpení a smrti, než radostného příchodu jara a nového života. Do stísněné atmosféry v Čechách přišla krátce po svátečních senzačních zprávách z východní fronty. Hlásila, že v Karpatech, kde právě probíhalo urputné střetnutí s ruským „parním válcem“ na samých hranicích rakousko-uherské monarchie, přešel za těžkých bojů na Bílou sobotu 3. dubna 1915 celý pražský 28. pěší pluk k Rusům. Tím ohrozil nejen již tak povážlivou situaci na frontě, ale i životy tisíců vojáků sousedních jednotek.

Komuniké AOK (rakousko-uherského armádního vrchního velitelství) hovořilo o zbabělosti a zradě a důsledek toho na sebe nenechal dlouho čekat – rozhodnutím císaře Františka Josefa I. byl pražský pluk rozpuštěn na věčné časy a jeho zbylí příslušníci rozptýleni k jiným jednotkám c. a k. armády. Na druhé straně fronty, u Čechů, žijících v Rusku, snažících se dokázat svou loajalitu ruskému samoděržaví a vytvářejících první vojenskou formaci takzvané České družiny, byl tento údajný čin osmadvacátníků považován za důkaz českého protirakouského odboje. Z jejich verze příběhu rychle rozkvetla košatá legenda, jež potom tvořila jeden z pilířů československého protirakouského odboje.

Zakrátko se však ukázalo, že se věci odehrály jinak, než jak o nich hovořilo zbrklé a bez znalosti průběhu celé události připravené memorandum AOK. Zde se prosadily protičeské nálady skupiny velkoněmecky smýšlejících důstojníků kolem vrchního velitele arcivévodů Bedřicha, řídících se heslem, že přání je otcem myšlenky. Avšak následně přicházející zprávy z fronty, kde se událost odehrála, spolu s výsledky soudního vyšetřování svědčily o tom, že sice v boji dne 3. dubna 1915 padla část 28. pěšího pluku do ruského zajetí, ale zároveň prokázaly, že o jeho přechodu k nepříteli nemůže být ani řeči.

Pod tíhou těchto pádných věcných důkazů a poté co poslední, dosud existující pochodový prapor pluku (XI / 28) vynikl v boji na italské frontě, byl nucen císař František Josef ke zcela neobvyklému kroku – vzít zpět své slovo, zrušit své „nejvyšší“ rozhodnutí o vymazání pluku ze seznamu svého vojska, 28. pluk obnovit

a vrátit mu jeho historický prapor. Stalo se tak již na jaře 1916 a zpět svolaní a z Prahy doplnění osmadvacátníci nastoupili opět na frontu, tentokrát do Karnských Alp. V průběhu dalších válečných let bojovali pak v Itálii, Černé Hoře a Albánii. Ještě v posledních dnech války, 30. října 1918, dva dny poté, co byla ve vlasti vyhlášena Československá republika, zasáhl 28. pěší pluk do horských bojů na Monte Asolone.

Legendy, a zvláště válečné, mají však tuhý život a ta o přechodu 28. pluku k Rusům žila i po válce houževnatě dále, zneužívána především dvěma nesmiřitelnými tábory – velkoněmeckými šovinisty jako pádný důkaz české proradnosti, zbabělosti a zrady, u českých národovců naopak jako zářný symbol statečnosti, odboje a „bourání zpuchřelého Rakouska“.

Tlusté ideologické nánosy překryly věcnou podstatu velikonočních událostí roku 1915 a skutečné osudy mužů, kteří byli jejich účastníky, nakonec nikoho z obou těchto táborů nezajímaly.

Připomeňme si tedy, po devadesáti letech, v rámci možností tohoto příspěvku, alespoň základní skutečnosti a okolnosti toho, co se na Bílou sobotu roku 1915 vlastně v karpatském předhůří odehrálo. Učíme zde rovněž proto, že v 28. pěším pluku sloužila i řada břevnovských občanů; jednomu z nich dáme slovo i v našem článku.

Do války – vstříc Rusům v Haliči

Pražský 28. pěší pluk, nazývaný od jistého času „Pražské děti“ patřil mezi nejstarší stálé útvary císařské armády. Byl založen roku 1689, za tureckých válek, císařským patentem, jenž vydal císař Leopold I. hraběti Franzu Sebastianu Thürheimovi. Byl tehdy složen z pestré směsice žoldnéřských skupin a svou cestu do Čech hledal ještě dlouhá desetiletí. Českým a poté ryze pražským plukem se stal prakticky teprve na přelomu 18. a 19. století a jeho národnostní profil se ustálil po zavedení všeobecné branné povinnosti asi na 95 procentech vojáků české národnosti. Pluk získal za dobu své existence, až do první světové války, pověst spolehlivého a osvědčeného útvaru, s bohatou bojovou tradicí. V Praze patřili svého času důstojníci i mužstvo domácího Hausregimentu se svými tmavozelenými výložkami a bílými knoflíky k nedílné součásti

pokračování na str. 10

dokončení ze str. 7

odvaha. V knize zmíněná Běla Dlouhá-Pečínková však byla matka oné Běly Venhodo-
vé, která navštěvovala v Leopoldově našeho

Anastáze Opaska. To jen tak pro přesnost. Jsem rád, že oba zmíněné kláštery, které se zapsaly do mého životního běhu, mají nejen své oprávněné obyvatele, ale i jejich duchovní život jer obnoven, stejně jako jedi-

nečná architektura, vypovídající v některých svých částech o tisícileté historii této země, tak často pokoušené a mrzačené, a věřím, že už tato bolševická obdoba „křičtálové noci“ se nebude opakovat. Pavel Jurkovič

pokračování ze str. 9

pražské společnosti a se svou hudbou a pochody městem k jeho neodmyslitelnému koloritu. Sloužit u osmadvacátých v Brusce (již zbořených Bruskych kasárnách) bylo vždy pro mladého rekruta považováno za terno.

Před vypuknutím války byly síly pluku (jak bylo zvykem i u jiných útvarů) rozděleny; štáb pluku, spolu s I., III. a IV. praporem byly posádkou v tyrolském Innsbrucku, doma v Brusce zůstával II. prapor a náhradní prapor 28. Po mobilizaci a vyhlášení války Rusku vyzvaly 23. srpna 1914 vstříc početným vojskům ruského Jihozápadního frontu generála Ivanova čtyři rakouské polní armády. V té čtvrté, generála Moritze Affenberga šel prvním střetnutím v Haliči vstříc i 28. pěší pluk se svými třemi prapory (II. prapor odešel z Prahy na srbskou frontu s pražským VIII. armádním sborem). Již za pobytu v Innsbrucku byl zařazen do 3. pěší divize podmaršálka Rotha, tvořícího součást XIV. armádního sboru arcivévodvy Josefa Ferdinanda. Byl to v Rakousku slavný sbor Edelweiss (alpské protěže) a osmadvacátníci v něm byli, vedle pluků z Lince, Salzburgu a tyrolských císařských myslivců, jediným českým útvarem.

Sbor postupoval na pravém křídle Auffenbergovy polní armády, která již 26. srpna, poté co se k sobě obě nepřátelská uskupení přiblížila, vstoupila do bitvy u Komarówa (asi 90 km severně od Lvova). Toto první velké střetnutí skončilo 2. září vítězstvím rakousko-uherských sil. V něm 3. pěší divize vybojovala 28. srpna srážku s kolonami ruské pěší divize u Waszilówa a Oserdówa, které rozpráškala. Bylo při tom zajato několik tisíc Rusů a ukorištno šestadvacet děl; rozptýlené ruské divizní části prchaly k severu. V této souvislosti padlo i první ocenění bojového výkonu osmadvacátníků. Po tomto svém křtu ohněm svedl pluk během dalšího dne ráno, při svém postupu k Zniatynu, úspěšně samostatný boj s ruskými oddíly a k večeru se zmocnil ruské dělostřelecké baterie.

Pátý den bitvy (30. 8.) dobyla Rothova divize po těžkých bojích Suczew, přičemž se zvlášť vyznamenaly oba pěší pluky 5. pěší brigády – pražský 28. a salzburský 59. Tento úspěch však nemohl být plně využit, neboť nepříteli se podařilo ustoupit do opevněného prostoru u Poturczynu. Rusové zde zasadili všechny dostupné síly k posílení svých křídel, aby zabránili hrozícímu obchvatu. V následujícím rakousko-uherském útoku u Poturczynu došlo k první nešťastné události, která postihla 28. pěší pluk. Do jeho útočících rojnic začalo omylem páliť vlastní dělostřelectvo. Granáty dopadající do hustých rojnic málem pluk zdeminovaly. Rozhořčený plukovník Sedláček (též Sedlaczek) po boji tento tragický přehmat rakouského dělostřelectva ostře kritizoval. Ten způsobil nejen značné a zbytečné ztráty, ale samozřejmě nezůstal ani bez vlivu na morální stav mužstva.

Vítězství nad Rusy z bitvy u Komarówa bylo zakrátko zmařeno neúspěchem sousední rakousko-uherské 3. armády. Početní přesila Rusů nejen zastavila její postup, ale rozbitím celé její sestavy ohrozili Rusové též pravý bok a tyl postupující 4. armády. Auffenberg se tak musel rovněž zastavit a po bojích u Rawy Ruské a Lvova přešlo celé rakousko-uherské uskupení do ústupu za řeku San, ke Karpatům. Osmadvacátý pěší pluk, působící i nadále v rámci 3. pěší divize na stále ohroženém krajním levém křídle armády byl nepřetržitě zasazen v těžkých ústupových bojích.

V polovině října se ustupující rakousko-uherská vojska zachytila za Sanem a pokusila se o protiúder přes řeku na východní břeh. Za mlhavého rána 14. října začaly prvosledové sbory s násilným přechodem řeku u Jaroslawi a Ležajsku. Jejich dělostřelecká podpora byla pro mlhu nad Sanem málo účinná a říční přeprava vázla. Nejúspěšněji si počínal právě XIV. armádní sbor. Rozpoutal se nelibý boj, v němž rakousko-uherské pontony potápěla palba ruských děl a kulometů. Pouze jednotkám v síle čtyř praporů se podařilo u Rzuchówa probít na druhý břeh. Mezi těmi nehouževnatějšími, kteří vzdorovali na předmostí za řekou, byli i vojáci dvou rot pražského 28. pěšího pluku. Byl to čin mimořádné odvahy a vytrvalosti. Obrana na úzkém pruhu blátivého břehu, kterou tyto jednotky vytvořily, byla trvale pod palbou nepřítelů. Vojáci vzdorovali úplně vyčerpaní, o hladu a žízni, zalehli v bahnitě půdě, s rozvodněnou řekou v zádech, po nekonečné dva dny. Teprve poté se podařilo dostat přes řeku větší síly a pod jejich ochranou postavit válečný most.

Dne 16. října vydal podmaršálek Roth, již ve funkci velitele XIV. sboru rozkaz, v němž označuje čin částí mysliveckého praporu

č. 13, pěšího pluku císařských myslivců č. 3 a pěšího pluku č. 28 za projev „nedostizné starorakouské statečnosti“ a vyslovuje těmto hrdinům čest. Zde tedy byl 28. pěší pluk opět řazen bez výhrad k velmi dobře bojujícím jednotkám, nadto v elitním sboru alpských pluků.

Ve zbytku měsíce a po celý listopad byl pluk nepřetržitě zasazen v těžkých ústupových bojích. Rusové postupující za rakousko-uherskými silami na široké frontě stále přisunovali čerstvé síly a připravovali obchvat jejich pravého křídla. Této hrozbě zabránila bitva u Limanowe – Lapanówa (10 – 20 km západně od Krakova) v první polovině prosince. Zpočátku vypadala situace pro císařské síly hrozivě. Již 4. prosince 1914 byla těžce postižena 3. pěší divize, napadená silnými ruskými oddíly západně od Zbydněwa. Situace se opakovala 10. prosince, kdy divize svedla bitvu s ruskou přesilou na západním břehu řeky Stodomky a utrpěla značné ztráty. Po boji bylo v celé divizi pouze asi 700 bojeschopných příslušníků.

Byla to vysoká daň za úspěch – po tuhých bojích přestali 13. prosince vyčerpaní Rusové klást odpor a bitva skončila vítězstvím rakousko-uherské strany. Do jejího zajetí padlo 30 tisíc nezraněných Rusů, avšak celkové vlastní ztráty byly rovněž značné. Po boji měl 28. pěší pluk stav pouhých 230 mužů. Úspěch rakousko-uherských sil však zabránil ruskému vpádu na uherské území a do nitra monarchie, vrhl Rusy zpět a umožnil znovudobytí Krakova.

V bitvě podaly mimořádné výkony útvary XIV. armádního sboru a v rozkaze podmaršálka Rotha byl opět mimo jiné vyzvednut bojový výkon osmadvacátníků.

Zakrátko však, díky snad nevyčerpatelným zálohám, přivedla ruská protiofenzíva haličské kyvadlo opět do protisměrného pohybu; koncem roku 1914 byly rakousko-uherské armády zatlačeny až za hlavní hřebene Karpat. Šlo opravdu do tuhého, neboť Rusům se opět otvírala možnost vpádu do uherské nížiny. U obou stran se však stupňovalo vyčerpání a situaci značně ztížila krutá zima. Neustávající bojová činnost vyčerpávala síly vojsk do krajnosti. Zásobování na neprůchodných komunikacích vázlo, projevoval se nedostatek munice, proviantu a dokonce i dřeva k topení, neboť nebylo čím je přepravovat. Důsledkem byl alarmující růst infekčních onemocnění a omrzlin; početní stavy jednotek rychle klesaly. Fyzické strádání doprovázel i obecný pokles úrovně vojsk. Stará kádrová armáda, která po vyhlášení války odešla do pole, byla již prakticky zničena. Z vnitrozemí přicházely nové pochodové prapory, které označilo armádní velení za náhražku. Byly nejen nedostatečně a narychlo vycvičeny, ale vykazovaly i klesající úroveň bojového ducha. Je nesporné, že u části českých pochodových formací v tom svou roli sehrávalo i proslovanské cítění, pěstující zidealizované představy o Rusku a jeho carském samoděržaví. Kramářovská vize o samostatném českém státě v čele s příslušníkem carského romanovského rodu, „ozdobeném svatováclavskou korunou“, nacházela ještě na přelomu let 1914 – 1915 sluchu.

Zároveň byl počátek roku 1915 ve znamení rakousko-uherských pokusů o obnovení ofenzívy přes Karpaty, k Sanu a k uvolnění obleženého Přemyslu. Ty však byly v zárodku potlačeny ruskou protiofenzívou, zatlačující protivníka zpět do Karpat. V březnových dnech se rozpoutala řada těžkých bojů a na mnoha místech vznikala pro AOK sídlící v Těšíně kritická situace. Tento ruský tlak s cílem proniknout zde na uherské území (dnešní východní Slovensko) vyvrcholil takzvanou Velikonoční bitvou.

Pražský 28. pěší pluk trávil novoroční období na Dunajci před Tarńowem, kde po krátkou dobu panoval relativní klid. Dne 21. února dorazil k pluku do Sekowé (asi 10 km jihovýchodně od Gorlic) již VII. pochodový prapor, jímž byly doplněny prořídlelé stavy rot; jejich stav se tak zvýšil asi na 150 mužů. Po operačním přeskupení z konce února nacházel se pluk již v sestavě 8. pěší divize, která byla přesunuta ze severního křídla 4. armády ke Grybówu. Začal útok rakousko-uherské armády u Gorlic a 28. pluk byl od 10. do 18. března denně v bojové činnosti. Posledního dne se zúčastnil nepodařeného pokusu o průlom ruské obrany u Sekowé. Po chvátaném a rozháraném zasazení divizních jednotek, s nekrytým levým bokem, v rozbrzděném sněhu a vánici postoupil pluk až na 400 metrů k nepříteli, kde se ocitl vysunut před pomaleji postupujícími sousedy a dostal se do ruských bočních kulometných paleb. Rojnice osmadvacátníků zde musely zalehnout do sněhu a čekat na soumrak, neboť ústup nařízený velitelem divize byl za světla nemožný. Ztráty tohoto pokusu byly opět značné. První a druhá rota a III. prapor měly až 70 procent mrtvých a raněných. Dne 23. března byl

Pohřbívání našich vojáků ruskými válečnými zajatci v Haliči.

silně opotřebený 28. pěší pluk vystřídán a odešel do Gródku. Měl být po sedmi měsících nepřetržitého bojového zasazení na exponovaných úsecích fronty převeden do zálohy 4. armády, doplněn a vyslán k odpočinku. Tento záměr však padl hned příští den, kdy musel opět nastoupit cestu k frontě, kde vznikla kritická situace a AOK hledalo posily vem kde vem. Již počátkem březnových bojů v Karpatech soustředili Rusové zvláštní pozornost na styk 4. a 3. rakousko-uherské armády. Hranice mezi nimi vedla na čáře Regetów – Tylicz (sledovala zhruba průběh dnešní slovensko-polské státní hranice). Za ní ležela důležitá strategická severojižní komunikace vedoucí do nitra Uher. Tento důležitý prostor byl jen slabě obsazen, zejména ze strany pravé (jižní) 3. armády. Její pásmo bylo příliš široké a na zabezpečení křídel již nezbývalo sil. Rusové si nenechali tuto příležitost ujít a v noci na 25. března udeřili od Koniczné ke Zborovu (pozor – u východoslovenského Bardejova) na 28. pěší divizi, která byla krajním křídelním svazkem 3. armády.

Krise, která zde nastala, má hlubokou souvislost s nadcházejícím osudem 28. pěšího pluku a to nejen svým průběhem, důsledky, ale i hodnocením ze strany AOK. V těšinském hlavním stanu zavládla téměř hysterická nálada, neboť rozšíření tohoto ruského pokusu o průlom fronty by znamenalo katastrofu nejen pro obě polní armády, ale pro celou monarchii. Ústup celého III. sboru ke Zborovu způsobil, že AOK okamžitě hnalo velitele armády generála Svetozara Boroeviče osobně do Bardejova, aby zjistil bližší okolnosti, energicky zasáhl a zasadil všechny dostupné zálohy do kritického prostoru na styku obou armád.

V této napjaté atmosféře, kdy hrozil ruský vpád do maďarské nížiny a dále do nitra monarchie, kdy téměř začaly „padat hlavy“ v nejvyšším rakousko-uherském velení (dva velitelé armádních sborů byli již odvoláni) a z Těšína se ozýval podrážděný pokřik Ausharren! (Vytrvat!) přibyl železniční transport s osmadvacátníky do východoslovenského Bardejova. Pražský 28. pěší pluk se totiž stal jednou z posil, poslanou k zacelení této nepříjemné díry ve frontě. Těmto posilám především platily ony výkřiky k vytrvání z tepla těšinských kanceláří hlavního stanu arcivévody Bedřicha.

Bílá sobota 3. 4. 1915 nad (slovenským) Zborovem

Krátkce poté, co hlavní síly 28. pěšího pluku opustily vykládací rampu bardejovské železniční stanice a zahájily pochod k severu, přibyla jim do Bardejova též posila – VIII. pochodový prapor v počtu 720 mužů. Byl nejvyšší čas, neboť z osmadvacátníků zbyl po těžkých bojích a ještě těžších ztrátách z předchozích bojů jen stín. Přichozí mužstvo bylo proto ihned rozděleno k rotám tří polních praporů (I., III. a IV.) a početní stav pluku se zvýšil asi na 1 300 bojovníků. Polní roty měly nyní kolem sta bojovníků, tedy stále hluboko pod svůj předepsaný válečný stav, činící 240 mužů.

Rychle se však ukázalo, že posila od VIII. pochodového praporu se mohla projevit prakticky jen početně. Prapor se skládal ze starších mužů, nepřipravených nejen na těžké boje, ale též na kruté podmínky karpatské zimy a života pod širým nebem. Jejich výcvik byl více než nedostatečný; nastoupili k praporu 15. ledna a do pole byli odesláni již 14. února. Navíc se v tomto krátkém období ještě stěhovali s celým záložním praporem z Prahy do Szegedu. Střelby se proto vůbec nekonaly a dle pozdějšího prohlášení velitele pluku podplukovníka Floriana Schaumeiera neuměli tito lidé ani nasadit bodák na pušku.

Současně s opuštěním Bardejova obdržel Schaumeier rozkaz, aby neprodleně postoupil k předhůří Nízkých Beskyd, přes Zborov ke Stebníku, a odtud zaútočil dvěma prapory k sedlu Peria (620 m – dnes Pohorelka 612,5 m) a dále k hřbetu Šekovky (681 m – dnes Lieštiny 687 m) a Suchého Vrchu (746 m, dnes 742,8 m). Čtvrtý prapor byl vyčleněn do brigádní zálohy. Za pravého souseda útočícího od Stebníku rovněž k Suchému Vrchu měl mít mariborský 47. pěší pluk od 28. pěší divize.

Tato narychlo sešitá útočná sestava svědčí o tom, jak nebezpečná situace se po ruském úderu na 28. pěší divizi v tomto prostoru vytvořila. K účinnému přehrazení mezery v rakousko-uherské frontě u Regetówa nemělo AOK dostatek pohotových sil a nezbyla mu než improvizace s narychlo sebranými zálohami 4. armády. Levým sousedem 28. pěšího pluku, na jeho dosud zcela levém odkrytém

pokračování na str. 12

pokračování ze str. 11

boku, se měl stát 4. pluk tyrolských císařských myslivců, který však dorazil s velkým zpožděním, než aby mohl účinně ovlivnit následující vývoj situace.

Útočný postup od osady Vyšný Tvarožec přes hřbet Stebnické Magury k (dnešní polské) hranici zahájil 28. pěší pluk 28. března ráno. Zpočátku probíhal úspěšně – ze dvou prvosledových praporů šel I. prapor přímo na sever k hřebenu Šekovky, který obsadil. Třetí prapor na druhé straně údolí postoupil mimořádně strmým terénem pod vrchol Suchého vrchu, kde však již narazil na přední okraj postavení ruské 49. pěší divize. K prolomení silného ruského postavení, bez posil a dělostřelecké podpory, neměl ani tento slabý prapor, ani sousední 47. pluk dostatek sil. Postup se tak zastavil a oba prapory 28. pěšího pluku přešly v dosažených prostorech do obrany.

Jejich situace byla krajně nepříznivá. První prapor na hřebenu Šekovky (dnes Lieštin) byl sice čelně chráněn strmým terénem s roklemi plnými sněhu, spadajícím prudce k osadě Stebnicka Huta, měl však stále odkrytý levý bok od Pawlikowky (733 m). Císařští myslivci od praporu X / 4 se zde objevili později, bezprostředně před ruským útokem. Třetí prapor se na Suchém Vrchu těsnil ve svahu pod vrcholem, jenž byl v ruských rukou; i výhled do stran byl zde pro osmadvacátníky velmi omezený. Velitel praporu major Praszak si zvolil své stanoviště v údolí pod svahem, u silnice a tehdejší samoty Hutisko a měl o dění na kopci jen zprávy po ní telefonem. Prapory, rozmístěné na dvou protilehlých vrších byly od sebe odděleny mělkým údolím. To stěžovalo nejen přímý dotyk, ale dokonce i vzájemné pozorování. Mezi prapory tak zela mezera se silnicí, kterou bylo možno rychle proniknout do týlu pluku. Velitel pluku se přitom spokojil s tím, že tento choulostivý prostor nechal hájit málo účinnou palbou jedné (13.) roty ze svahu nad silnicí.

Dotyk s pravým sousedem, 47. pěším plukem nacházejícím se na jihovýchodním svahu Suchého Vrchu, nebyl rovněž zjednan. Ve snaze přehradit co největší úsek terénu byla délka předního okraje obrany obou praporů nepřiměřená počtu bojovníků. Mezi hnízdy jednotlivých čet byly mezery až několik set metrů. Přitom početní stav jednotek denně klesal stupňujícím se počtem nemocných. Schaumeierovi tak nezbylo, než posílit oba prapory na hřebenech jednotlivými rotami ze záložního IV. praporu. Za něj mu velitel brigády poslal náhradu, III. prapor slovinského 87. pěšího pluku majora Degelmana. Tuto relativně silnou jednotku (tři roty a kulometný oddíl) si pak nerozhodný velitel 28. pěšího pluku ponechal u sebe v údolí i během ruského útoku a nepokusil se jí zasadit do boje.

Nepřítel se zatím neozýval, avšak na hřebenech bylo hodinu od hodiny stále hůře. Osmadvacátníci se zde nacházeli v odkrytém prostoru na sněhových polích a v členitém terénu. Budování úkrytů u obou praporech rajonů prakticky nepřicházelo v úvahu. Na zemi dosud leželo kolem tři čtvrti metru sněhu a půda pod ním byla ještě zcela promrzlá. Sněhová vrstva během denního oteplení na povrchu roztála, v noci při teplotách kolem šesti stupňů pod nulou opět umrzla. Polními lopatkami bylo proto možné vyhloubit jen mělké okopy, v nichž pěšáci leželi. Nouzové úkryty byly vystavěny pouze z vrstev sněhu překrytých větvemi. Přístupy před okopy a na bocích byly improvizovaně chráněny hladkými dráty, napnutými mezi stromy; ostatní drát na výstavbu zátarasů chyběl.

Neméně primitivní až hrozné bylo týlové zabezpečení. Výstroj mužstva nebyla vůbec vhodná pro boj v horách. Nejkritičtější součástí byla obuv s podrážkami z náhradního materiálu (tvrzeného papíru), které po promočení odpadaly. Kromě již chatrných pláštíků neměli vojáci žádný další svrchní oděv, který by je v občasných přeháňkách chránil před namrzajícím deštěm a rozbředlým sněhem. První tři dny za nimi od trénu z Bardějova neposlali žádnou stravu, neboť nebyli soumaři (koně určené k nošení břemen). Pak ji sice přivezli, ale nikoliv ve varnicích (rovněž nebyly), ale v prázdných muničních truhlících. Původně teplá menáž tak cestou zmrzla a byla prakticky nepoživatelná. Vojáci tak žili z docházejících zbytků sucharů a nápoje z kávových kostek a rozpuštěného sněhu. Důsledkem byla okamžitě bídná zdravotní situace. Lavinovitě narůstaly případy omrzlin nohou, horečnatých a průjmových onemocnění. Vyšetření (pokud se dá vůbec toto slovo použít) nemocných probíhalo zprvu přímo v okopech, pak se podařilo zřídit primitivní obvaziště. Pro III. prapor v prostoru plukovního velitel-

ství (dnes Šikovka – 568,5 m), pro I. prapor, zcela nesmyslně před předním okrajem vlastní obrany v osadě Stebnicka Huta a po jeho přepadení nepřitelem v nedaleké Blechnarce. Není proto divu, že nálada byla stísněná a důstojníci i mužstvo byli na pokraji fyzických i psychických sil.

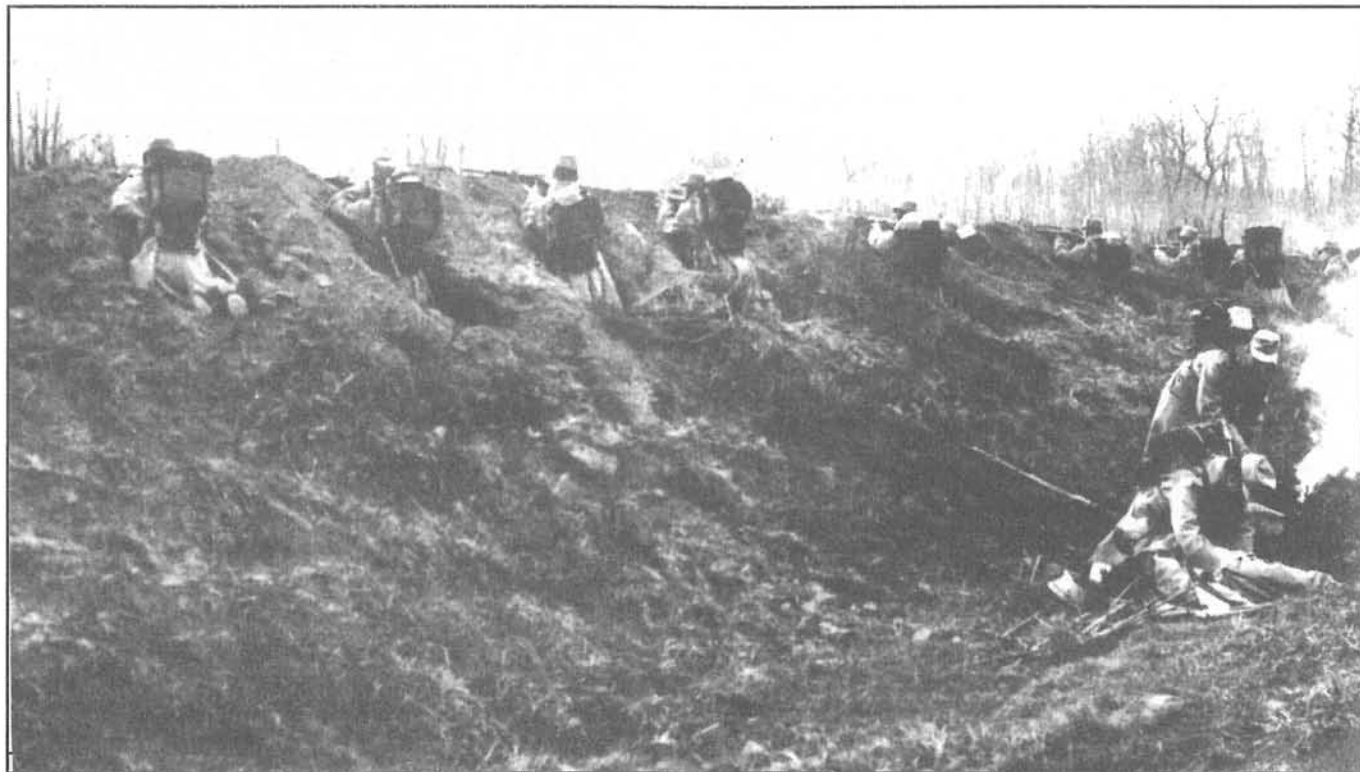
Přesto se až do 3. dubna neprojevaly žádné příznaky neplnění povinností či jiných negativních jevů. Později tolik zdůrazňovaný rozvratný vliv nově přichozích záložníků od VIII. pochodového praporu, zasažených z domova „rozkladným duchem“ rakousko-uherské vrchní velení přecenilo. Tito postarší záložníci měli dost starostí sami se sebou, než aby jim zbývala energie na „zrádné pikle“. Jednak byli rozptýleni do rot mezi původní mužstvo, ale hlavně – značná část z nich po přechodu do drsných karpatských podmínek téměř okamžitě onemocněla; ti všichni museli být v horečkách odesláni pěšky zpět do Bardějova, do divizního lazaretu. U zbývajících narůstala v těchto mezních podmínkách touha dostat se z této nesnesitelné situace, vyjít z boje pod suchý přístřešek, ošetřit své omrzliny a požít trochu teplého jídla. I z osobních vzpomínek účastníků vyplývá, že tento sebezáchovný pud byl silnější než jakákoliv vlastenecká hesla.

Současně začala proti pluku svou činnost rozvědká poloroty České družiny, přidělená k ruské 49. pěší divizi, již velel podporučík (pozdější československý generál) Vladimír Klecanda. Družina se skládala z Čechů, žijících na Rusi, dobrovolně se přihlásivších do boje pod carským praporem. Po zjištění, že se proti nim ocitl český pluk, pokoušeli se rozvědčíci o kontakt s jeho průzkumnými hlídkami a polními strážemi, s cílem je přemluvit k odchodu k Rusům, nebo zajmout. K tomu využívali své znalosti českého jazyka, převlékali se do rakousko-uherských uniforem a vydávali se za rakouské průzkumníky, atd. V několika případech se jim podařilo takto zachycené vojáky v předpolí odvést do ruského zajetí. Vyvrcholením akce rozvědčků družiny byl přepad obvaziště I. praporu v přízemní (jediné zděné) budově školy ve Stebnické Hute. Byla to akce bez rizika, neboť na toto obvaziště (které vybral praporeční lékař dr. Greif bez ohledu na taktickou situaci), vysunuté téměř kilometr před pásmem 28. pěšího pluku, kam obránci ze Šekovky nemohli nijak působit. Družiníci odtud odvedli 37 nemocných a na místě ponechali jen asistenčního lékaře Greifa. Vyzvali ho, aby zprávu o jejich přítomnosti sdělil ostatním s tím, že si pro ně zanedlouho přijdou.

Za této situace zaútočili Rusové na Bílou sobotu 3. dubna 1915 na rakousko-uherské pozice. Nešlo jen o výpad proti 28. pěšímu pluku, jak se po válce u nás tvrdilo, ale o širší akci. Útok mířil současně proti sousedům osmadvacátníků a za útočícím sledem pěchoty byla připravena kavkazská jezdecká jednotka k pronásledování vojsk ke Zborovu. Poté, co pěchota dosáhla momentu překvapení, se do akce zapojilo i ruské dělostřelectvo.

Ruská akce začala před pátou hodinou ránní. Nejprve byli Rusové zpozorováni před rajonem III. praporu, který jejich rojnice obcházely, a krátce nato zmizeli v lese. Mezitím druhá skupina ruské pěchoty vystoupala od Stebnické Huty k Pawlikowce a odtud udeřila do levého boku I. praporu. Náraz silné ruské ztěže do boku a týlu jeho mělké obrany hrnul roty na severovýchod, do prázdného prostoru ke Stebnické Hute. V tomto houfu byli nesporně ti, kteří využili situace a nechali se dobrovolně odvést, ale i ti, kteří neměli jinou možnost. Část rozražených sil I. praporu obklíčení unikla, ustupovala opačným směrem, k jihozápadu, mírnějším svahem k Plazinám (dnes 804 m). Zde zaujal zbytek I. praporu kolem sedmé hodiny novou čáru obrany.

U III. praporu pod hřebenem Suchého vrchu byly roty napadeny o něco později bočním a čelním útokem Rusů. Zde i u sousedního 47. pluku se rozpoutal střelecký boj. Major Praszak nejprve zjišťoval, co se děje u I. praporu, odkud se začala ozývat střelba a poté čekal na dispoziční velitele pluku. Zatím byla 11. rota poručíka Stiggera, která se na místě postavila na odpor, zničena. Ostatní roty III. praporu byly tlačeny ruskou přesilou z jihozápadního svahu Suchého vrchu k Hutisku. Jejich ústup z pozice hlubokým sněhem byl neuspořádaný. Malé skupiny se bránily palbou, jiné se pokoušely utíkat dolů k silnici. Sem ovšem už nepřítel hladce pronikl po zborovské silnici. Teprve v prostoru Hutiska byly části III. praporu obklíčený a částečně zlikvidovány; část sil padla do ruského zajetí. I zde nelze vyloučit, že určitý počet vojáků (pravděpodobně daleko menší než u I. praporu) přestal klást odpor dobrovolně. Mnozí ostatní zůstali v důsledku fyzického vyčerpání ležet,

Střelecká linie v Karpatech na podzim 1914.

propadli lhostejnosti a nechali se odvést. Částem praporu, které kladly odpor, se podařilo uniknout z obklíčení a stáhnout se z Hutiska na sedlo Peria.

Poplukovník Schaumeier, zdržující se zprvu na svém stanovišti u silnice (k. 571 m) se stal pouhým trpným divákem tohoto dramatu. Dobře viděl rozraženou sestavu III. praporu i past, která se pro ni vytváří několik set metrů od něj. Přitom měl u sebe celý záložní prapor III / 87, jehož kulometry mohly účinně přehradit cestu Rusům k Hutisku. Kvapně však ustoupil a nechal Degelmannovy kulometníky rozvinout až na sedlu Peria, aby zde údajně mohl unikající části pluku zachytit. Tímto diletantským chováním Schaumeier vydatně přispěl k pohromě svého pluku. Marně se později pokoušel svoji neschopnost zastříti trapnými výklady, které založily falešnou zprávu AOK.

Je tedy jisté, že 3. dubna 1915 Rusové zajali část pluku; v této části byli nesporně i vojáci, kteří se vzdali bez odporu. Je těžko spekulovat, zda u nich byly prvořadě ideové pohnutky, či lidsky pochopitelná touha uniknout z trýznivého prostředí sněhu, ledu, omrzlin a krvavých průjmů. Jejich osud byl o to tragičtější, že tito lidé byli krátce nato ve svých očekávaných trpce zklamáni. Kavkazští jezdci je na shromaždišti v Konieczné okamžitě okradli o všechny jejich skrovné osobní věci; kdo se bránil, byl zbit a ocitl se v nebezpečí života. Horší však, než tento lup, bylo pozdější zklamání ze slibů představitel českých spolků na Rusi dr. Václava Vondráka, které se nikdy nenaplnily.

Je neméně tak jisté, že se část praporů 28. pěšího pluku postavila na odpor se zbraní v ruce. To vyplývá z výsledku soudního vyšetřování i padlých, jejichž hroby byly komisionálně identifikovány v roce 1918. Původní tvrzení komuniké rakousko-uherského vrchního velení, podporované poté i Vladimírem Klecandou, že se pluk nechal zajmout bez jediného výstřelu se tak záhy prokázalo jako lež. V roce 1931, kdy se legenda o přechodu 28. pěšího pluku k Rusům dostala opět na přetřes, potvrdil její nesmyslnost ve svém dopise do Pestrého týdne i jeden z břevnovských občanů, tehdy příslušník I. praporu 28. pěšího pluku, v němž uvádí svůj prožitek z bojů 3. dubna 1915:

Ráno 3. dubna 1915 jsme byli probuzeni střelbou, vyběhli jsme rozespali z úkrytů s nejnutejnější výzbrojí a proti nám na 50 kroků byla rozvinuta hustá bojová linie střelících Rusů. Byli jsme nuceni střetnout se s nepřítelí, již z toho důvodu, že nám za zády stáli důstojníci, z velké části německé národnosti (major Klouček) a s napařeným revolverem nařizovali držeti pozici. Teprve, když

z levého boku jsme dostali oheň a Rusové nás obklíčkovali, dali jsme se na zběsilý útěk hustým lesem. Většina mužstva byla však obklíčena a zajata. Rozhodně se pluk nevzdal bez výstřelu, jak bylo tvrzeno v legendě, ale po velkých ztrátách v boji. V zájmu pravdy to konstatuji. Prokop Procházka, montér. Břevnov, Bělohorská 595.

O tom, na kolik osmadvacátníků čekalo zajetí, spojené s pobytom v pověstných carských zajateckých táborech, plných nemocí, špíny, hmyzu a hladu, nebylo a ani dnes není možné zodpovědně vyslovit spolehlivé počty. Přesné údaje nebyly nikdy sestaveny, odhady byly na obou stranách účelově manipulovány. Podle výkazů o stavu živých u rakousko-uherského III. armádního sboru se po boji shromáždilo 350 – 400 nezraněných příslušníků 28. pěšího pluku. Vezmeme-li v úvahu bojový stav pluku před bojem (asi 1 300 mužů), činily celkové ztráty od 26. března do 3. dubna 1915 (včetně padlých, raněných a nemocných) 900 – 950 mužů, t. j. 69 – 73 % skutečného stavu.

Tím, že císař František Josef na návrh rakousko-uherského ministerstva války 28. pěší pluk již začátkem roku 1916 obnovil, padla všechna věcná obvinění z přechodu osmadvacátníků k Rusům. Legendu, nyní již zbavenou racionálního jádra, si však nacionalisté obou nepřátelských táborů za žádnou cenu nenechali vzít. O to zuřivěji obstavovali tento prázdný prostor dalšími a dalšími ideologickými kulisami. Vyhovovala totiž v minulosti všem – velkoněmeckým šovinistům a nacionálním socialistům, českým národovcům, hledajícím stále motivy ublíženosti, rebelie a vzdoru, ale i marxistům-leninovcům jako exemplární příklad boje proletariátu proti imperialismu. Jen osud českého vojáka Velké války, který v ní prošel dnes zcela neuvěřitelnými svízelemi, prokázal svůj smysl pro občanskou povinnost, zodpovědnost ke svým druhům, nesmírnou fyzickou i duševní odolnost a odvahu se z ní zcela vytratil.

Dovětek autora. Příběh vojáků 28. pěšího pluku, zbaven své ideologické slupky, buď i v současnosti pozornost i polemiku mnoha zájemců o naši novodobou vojenskou historii. V tomto článku se bylo možno jen letmo dotknout jeho základních skutečností. Pro ty čtenáře, kteří by se chtěli hlouběji seznámit s cestou Pražských dětí válkou, i širšími souvislostmi sporu o legendu, připravil autor knihu „Osmadvacátníci. Spor o českého vojáka Velké války 1914 – 1918“. Objeví se snad ještě v tomto pololetí a autor věří, že přinese mnohé z toho, co dodnes zůstalo v legendě o přechodu 28. pěšího pluku k Rusům utajeno.

Z naší a vaší korespondence

Vzpomínka na břevnovskou občanku PhDr. Olivu Pechovou, která svůj život zasvětila zachraňování cenných národních památek.

Ve večerních hodinách 2. dubna 2005 zemřela po krátké nemoci PhDr. Oliva Pechová, narozená v roce 1927 rodičům Josefu Pechovi a manželce Jarmile, roz. Ševčíkové, kteří v té době bydleli na Bělohorské ulici č. p. 231. Jejich dcera Oliva se brzy – již v deseti letech – rozhodla, po příkladu svého strýce JUDr. Josefa Poláka, bývalého ředitele Východoslovenského muzea v Košicích, že „pomůže zachraňovat kulturní památky“ jako svůj životní cíl. Za pomoci rodiny dokončila své vzdělání maturitní zkouškou na reálném gymnáziu Jana Nerudy na Malé Straně v roce 1946 a pětiletým studiem na Filozofické fakultě UK, obor dějiny umění. Zde se potkala s vynikajícím profesorem Václavem Menclem a jeho manželkou Drahomírou, který své žáky nejen teoreticky zasvětil, ale i prakticky s nimi prováděl cvičení v terénu. Tak kupříkladu o prázdninách zaměřovali renezanční domy ve Slavonicích, aby byl zpracován generální plán jejich záchranu. V Poříč nad Sázavou odkrývali vstupní románský portál, zazděný v době baroka, a tak prokázali v 50. letech minulého století, že v Poříčí kromě rotundy sv. Petra a Pavla z doby románské stál další rozlehlý románský kostel. Ve své profesi odborné pracovnice Státního ústavu památkové péče, který sídlil v Kučerově paláci na Pohořelci (nyní Komerční banka), postupně procestovala celou republiku. Odbornost si zvyšovala služební stáží v Itálii, ale i soukromými cestami do Francie, Německa a další. Převážně celý život byla svobodná, jen v letech 1970 – 76 byla vdaná za PhDr. Františka Peřase. Bydlela převážně v Břevnově, ale i na venkově ve své chatě v Kamenici – Těptíně, a již v důchodu ve svém malém domku v Ceterazích u Pacova. Převážně se zabývala gotickou dobou a zajímavé byly její objevy s následujícím restaurováním gotických fresek v malých venkovských kostelcích ve vesnicích Malenice a Čkyně na Šumavě. Podobně celá řada zámků a historických domů (v Zákupech, ve Lnářích, v Praze Troji a jiné) poznal její citlivý rukopis. Po restaurování deskových obrazů Mistra Theodorika z Kaple sv. Kříže na hradě Karlštejně se stal tento gotický dvorní malíř Karla IV. jejím nejoblíbenějším malířem. Společně s ředitelem galerie v Jiřském klášteře na Pražském hradě instalovali výstavu několika jeho obrazů. Její poslední větší prací bylo zachraňování barokní fresky malíře Václava Vavřince Reineira z kaple v zámeckém parku u Duchcově, která měla být zbořena z důvodu těžby uhlí. Jednalo se o velký transfer vzácné fresky z kopule kaple elipsoidního tvaru do altánu z betonu, který byl postaven mimo těžební oblast. O tomto umění stavbařů, geodetů, zedníků a restaurátorů Česká televize natáčela několik let postup prací. Vše se povedlo. Jen pozdě přišel pokyn o zastavení těžby v této lokalitě, a tak kapele stojí bez obrazu a vzácný obraz v neďalekém altánu. Byla členkou odborné komise Státní památkové péče při generální opravě hradu Karlštejna – opravě Kaple sv. Kříže i malé kapličky krále Karla IV. – které byly značně poškozené turistikou a vandaly. Kromě své profese odborné pracovnice ve Státním ústavu památkové péče žila i současnou kulturou a spolupracovala s výtvarníky ve sklářství, textilní výtvarné tvorbě, sochařství a keramice. Ještě v roce 1992 si založila vydavatelství APEIRON, kde vydala několik zajímavých titulů, kupříkladu: Doba Karla IV., Židovský almanach 1996, Leporelo pro děti, a jako poslední Barvy života malíře Baucha. V posledních třech letech života měla již zdravotní potíže a jen nešťastný pád na podlahu ve svém bytě se zlomením krčku kyčelního kloubu ukončil její životní pouť v nedožitých sedmdesáti osmi letech. Jak skromně žila, tak i skromně zemřela. Radek a Vladimír Pechovi

Vážná redakce,
chtěl bych vás pozdravit a poděkovat za váš časopis Břevnovan. Do Prahy jsem se s rodinou přestěhoval teprve před rokem (bydlíme na Petříně), takže váš časopis je pro naši kulturně zaměřenou rodinu vítaným pomocníkem při seznamování se s novým prostředím. Je dobré, že časopis kromě řady cenných informací ze společenského života občas přináší také vtip a zábavu. V posledním čísle mne opravdu výborně pobavil příspěvek autora Martina Šalka – báseň Trojediný svět. S tak skvělou a formálně dokonalou parodií na příspěvky všelijakých grafomanů jsem se už dlouho nesetkal. Nejen důsledné používání rýmů typu láska – páška, ale také přesně ironicky zachycený stav rozervané duše tzv. mladého intelektuála a slovní balast, tak typický pro řadu rábdobových umělců – to je skutečně nečekaně mistrovská ukážka nadhledu a vtipu autora. Nevím, kolik je autorovi let, ale tlumočte mu, prosím, mé uznání. Děkuji.
S přáním všeho dobrého (hlavně dalších zdařilých čísel Břevnovanu)
Zdeněk Fridrich, Praha 6, Petřiny

co se peklo a vařilo V BŘEVNOVĚ

PÓRKOVÁ POLÉVKA A SEGEDÍN

Moje maminka si v zimních měsících potrpěla na důkladně večeře, a tak se u nás každý den vařilo. Nepamatuji se, že bychom v zimě neměli k večeři polévku. Já jsem sice moc velký jedlík nebyla a pokud by bývalo záleželo na mně, bývala bych se vyhnula kterémukoliv jídlu. Přesto jsem ale měla ráda maminčinu pórkovou polévku.

Pěkný silný a bílý pórek nejprve důkladně omyla a potom nakrájela na prkénku na drobné kroužky. Na dno hrnce dala lžičku másla a trochu oleje, nebo dvě lžičky sádla a na ohni je dala zahřát. Pak přidala nakrájený pórek, slabě jej zapražila a přidala 1 až 2 lžičky krupice. Vše důkladně promíchala a krupici nechala také trochu zapražít. Pak vše zalila horkou vodou. Když se polévka začala vařit, přidala pár Maggi kostek (dnes i masox) a 1 větší tavený sýr. Vše pořádně provařila, ochutnala jestli není třeba přisolit a nesla na stůl. Polévka to byla opravdu dobrá a na její výrobu se takřka nic nedalo zkazit. Další moje oblíbené jídlo z maminčiny kuchyně byl segedín. Na segedín kupovala mamka u řezníka vždycky ramínko. To doma potom lehce opláchl, nakrájela na kostky a dala do kastrolu na dvě lžičky sádla proude opéct. Potom přidala dvě větší nahuře nakrájené cibule a nechala je zesklovatět. Pak přisypala trochu červené papriky a přidala pár kuliček pepře. Podlila horkou vodou a dusila takřka do měkka. Jakmile zjistila, že maso je už skoro měkké, přidala k němu do kastrolu kysané zelí a dvě Maggi kostky Vždycky to muselo být kysané a ne ve sladkokyselém nálevu. Když maso začínalo jevit známky blížícího se „rozsypaní“, rozmíchala maminka ve skleničce smetanu jednu lžičku hladké mouky a přilila do masa se zelím. Asi tak 1/2 hodinky ještě povařila a pak už se nesl segedín na stůl. Nejchutnější přílohou k segedínu je poctivý český houskový knedlík a ten uměla moje maminka báječně. Ať mi můj muž promine, ale nesdílím jeho vášně pro rýži. Zkuste si tedy jednou obojí uvařit podle mojí maminky a uvidíte, že i vám bude chutnat. Tak dobrou chuť!
F. Jičínská

Martin Šalek:

**Mladý
sloupek**

ŠVÉDSKÝ STŮL

Tak už jsem u tebe zase
a neříkej, že to nemá cenu
klopýtám hlady a umírám žízni
když vybírám z tvého menu
tak neříkej, že to je pasé!
Vše nač myslíš, končí v koši
hrudním
kde je můj srdce a dost velký
pro tebe, někdy i pro druhý
a sem tam taky chytá lelky
a nejuj se podobá vyschlým
studním

Z policejního deníku

10. 2. V ulici Ve Višňovce hořelo. Před polednem volání hasiči do rodinného domu, kde vznikl požár v důsledku vadné elektroinstalace. Ke zranění osob nedošlo, předběžná škoda 200 tisíc korun.

11. 2. Do prodejny Skloservisu na Petřinách vstoupil v noci nezvaný host. Vypáčil zásuvku el. pokladny, kde bylo 800 Kč a utekl. Škoda 2800 Kč. • **V ulici Na Petřinách** 41 zloděj utrl v suterénu domu visací zámek od skříň hydrantu a odnesl požární hadici. Škoda: 4900 Kč. • **V ulici Na Vypichu** po předchozím vypáčení plastového okna zloděj vlezl do kanceláře firmy Abak Hořovice, odnesl elektroniku, nářadí a hotovost 20 tisíc. Celková škoda: 150 tisíc.

14. 2. V Diskařské ulici na Strahově, kde je velký sklad CO, někdo vysadil a vypáčil vstupní vrata a odnesl erární zálohovací akumulátory, při čemž došlo k poškození hlavního generátoru. Ohledání v nastalé tmě kasemat nebylo možné provést pro nedostatek světla. Předběžná škoda: 15 tisíc.

15. 2. Škodu 1203 v sanitní úpravě s vybavením radiostanice, maják atd. si autář v noci omrkl, odvezl. Sanitka stála v Radimově ulici. Škoda: 300 tisíc.

16. 2. V domě v ulici Slavnickově přes poledne kdosi demontoval tři kusy pěkného kování i s klikami od dveří. Škoda: 6780 Kč.

17. 2. Originál kubánskou mačetu „Che“ z dovozu s pouzdem, sportovní: náčiní a mobil odnesl denní bytař z bytu bytového domu Bělohorská 100. Škoda: přes 10 tisíc.

18. 2. Do bývalé samoobsluhy „Nad Markétou“ v Brunclíkově ulici č. 8 vlezl zloděj, rozbil skleněnou výlohu a koukal, kde co zbylo. V kanceláři pánů M. Z. a M. S. byl počítač s účetnictvím z let 1992 – 1998. Zloděj to vzal.

21. 2. V Jezdecké ulici na Strahově stál zaparkovaný Peugeot 206 černý, majitel seděl doma. Do rána auto zmizelo. Škoda: 330 tisíc. • **Na kus řeči**, na cigáro zašel si večer studující v bloku č. 7 k sousedovi, dveře cimry nezamčené. Než se vrátil, někdo si odnesl notebook za 20 tisíc.

22. 2. V ulici Pod Marjánkou byl zaparkovaný VW Passat, černý, plná nádrž, jen vyrazit. Autář si počkal až se setmí. Škoda: 280 tisíc. • **Po přestřižení** visacího zámku vlezl do oploceného prostoru stavby polyfunkčního domu Na Okraji zloděj a odvezl si 22 kusů stropních stojek PEB v ceně 53 tisíc.

23. 2. Na studentském parkovišti koleje Větrník stál Renault Clio studenta ze Slovinska. Autář auto odvezl. Škoda: 55 tisíc.

24. 2. Vinotéku U svatého Vincenta v Liborově ulici si vyhlédl zloděj a vzal to zadem. Chvilí mydlil krumpáčem do dveří, ale nešlo to, tak toho nechal. Škoda: 25 tisíc. • **V ulici U Stanice** zaparkovaný Opel Astra, stříbrný, cena 49 000 Kč, zmizel; ve Šlikově ulici plechovka Škoda 130 zelená, cena 15 tisíc, zmizela. V ulici Na Klášterním parkováno s Fiatem Ducato, dodávka plná nářadí oblíbené značky Bosch. Ráno dveře dokořán, všechno pryč, škoda: přes 110 tisíc.

25. 2. V lékárně Alfa v Ruzyni se paní lékárnice pilně věnovala zákazníkům a recepistům. Zloděj se přitočil a z pootevřené pokladny vyfoukl přes 7 tisíc.

26. 2. Odpoledne před třetí na známé zastřešené parkoviště v Pavlovské ulici v Liboci, kam není moc vidět, přišli autáři, vybrali zánovní BMW a odjeli. Škoda: 210 tisíc. • **Během televizního natáčení** fotbalového zápasu Sparta – Olomouc na Strahově někdo vyfoukl pracovníkovi ČT z brotsaku mobil, klíče od televize, průkaz ČT, diář, osobní věci. Škoda: 6 tisíc.

28. 2. Na studentském parkovišti koleje Větrník parkoval český student se svým VW Passat Combi, aby měl vůz po ruce. Během odpoledne vůz zmizel. Škoda: 350 tisíc.

1. 3. Do pobočky České spořitelny na Petřinách vstoupil ve 13.05 štlhý běloch, 30 let, světlé vlasy, u nosu hojené zranění, a že je bez peněz. Bankovní dům, žádal o foršus, půjčku 15 tisíc, papíry

že má v richtiku. Úřednice banky však zjistila, že občanský průkaz je opravovaný a tak diskrétně volána patrola. Štlhý muž nevydržel čekání a prchl.

2. 3. Žádaná zpětná zrcátka auta Mercedes Benz v ulici Kopeckého odmontoval autář a odnesl. Vzal hned obě. Škoda: 16 tisíc. • **V Čílově ulici** odcizen vůz Nissan Primera, šedý, škoda: 90 tisíc.

4. 3. Oléé! Dvě ženy doprovodily z Prahy do Břevnova španělského turistu. Ukázaly jeho ulici, dům Nad Závěrkou a hned že půjdou, přišly ze slušnosti. Bylo poledne. Turista si oddychl, nezabloudiv, odložil sako, ale hned se zarazil. Kapsy lehké, prázdné: pas, řidičák, kreditní karty, 200 euro pryč.

5. 3. V Anastázově ulici na parkovišti stál Citroen Saxo modrý, za 350 tisíc s kompletním bezpečnostním vybavením – uzamykání řadicí páky, imobilizer, páka na volantu: zmizel.

7. 3. – 10. 3. Ukradená auta v Břevnově: Škoda Fabia zelená za 250 tisíc ve Šlikově ulici, Citroen Xsara modrý za 250 tisíc v ulici Pod Drinopolem, Fiat Groma stříbrný za 60 tisíc v ulici U 5. baterie, Škoda Octavia šedá za 370 tisíc v Jezdecké ulici, Škoda 105 L modrozelená za 7 tisíc v Čílově ulici.

12. 3. Bytař ve Falcké ulici v Malém Břevnově přešel plot zahrady a kamenem rozbil výplň balkónových dveří. V domě vše vyhledal na podlahu, ale bral jen elektroniku. Škoda: 117 tisíc.

14. 3. Do šatny TJ Břevnov vloupal se zloděj a devíti žákům odnesl mobily, peníze, drobnosti. Škoda: 31 tisíc. • **V Lišanské ulici** zazvonili odpoledne dva muži snědé pleti, že jsou od Pražské energetiky a jdou na ten odečet elektřiny. Oba asi třicetiletí, první zavalitý, plný obličej, mluvil dobře česky, druhý štlhý, mluvil méně, češtinu neovládal. Než se chudák majitel nadál, otevřeli jeho sekretář, vzali 15 tisíc a odešli. • **K večeru** procházela starší žena v ulici Nad Vojenským hřbitovem, v ruce tašku s osobními věcmi. Přiblížil se lapka, tašku jí vytrhl a utekl. Ke zranění nedošlo, škoda: 1500 Kč.

16. 3. Do dětského centra Bilbo v Břevnově přišel zloděj v noci. Vyrázil vchodové dveře a ze společenského prostoru odnesl elektroniku a kytaru se zesilovačem. Škoda: 30 tisíc.

17. 3. Plastové dveře modravého solárního studia Body Sun na Bělohorské 165 zloděj vypáčil a z recepcie odnesl příruční pokladnu s 25 tisíci. Celková škoda: 30 tisíc. • **Zánovní Renault Megan**e zelený před Bělohorskou 19 zmizel. Škoda: 300 tisíc.

20. 3. Jakýsi dobrák vypáčil dvoukřídle vchodové dveře basketbalové haly ZŠ Petřiny jih a při vysazování z pantů je rozštípal. Škoda: 10 tisíc.

21. 3. Před polednem zazvonil v Šultysově ulici domovní zvoněk u starší paní a přede dveřmi stál opravář s montážní brašnou. Jde prohlédnout spotřebiče. Muž asi čtyřicetiletý, silnější postavy se rozhlížel po bytě, pak v nestřeženém okamžiku vzal ze skříň kovovou krabičku a vytratil se. Bylo tam 31 700 Kč.

22. 3. Neznámý host v hotelu Pyramida se vloupal v 9. patře do minibaru a odnesl si alkoholy za 12 tisíc korun.

23. 3. V Brixihovi ulici ve Veleslavíně zaparkován Renault Megan zelený. Autářem odvezen. Škoda: 170 tisíc.

30. 3. Mříže a plastové dveře vypáčil noční zloděj v ulici Na Vypichu 6 a z kanceláře zdejší firmy odnesl kompletní PC a s nalezenými klíči si otevřel trezor, kde bylo 320 tisíc hotově. Celková škoda: 360 tisíc. • **V Brunclíkově ulici** měl majitel zaparkovanou zánovní Škodu Octavii zelenou za 400 tisíc. Do rána byla pryč.

3. 4. Na žlutou omítku školy Petřiny jih sprejer namaloval černou barvou „umělecké“ obrazce. Škoda: 15 tisíc. • **O půlnoci** si paní v restauraci Pampa na Bílé Hoře odložila kabelku vedle sebe. Zloděj se přitočil, kabelku vzal. Bylo tam 18 tisíc a digitální foťák Olympus. Škoda: 28 tisíc.

4. 4. Škoda Octavia červená za 400 tisíc na parkovišti v Pavlovské ulici do rána zmizela, stejně jako desítky aut v metropoli od nového roku.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Duben 2005

Jarmila Podskalská, Praha – Vinohrady
 Blažena Čihařová, Břevnov
 PhDr. Vlasta Semeráková, Bubeneč

16. 4. 1916
 30. 4. 1916
 10. 4. 1928

Oznámení

Mons. Jan Machač devadesátiletý

V našem měsíčníku jsme si při různých příležitostech připomínali duchovní osobnost významnou zdaleka ne jenom v našem regionu, totiž Mons. Jana Machače, čestného papežského preláta. Dne 1. června t. r. oslaví vzácné životní jubileum – devadesáté narozeniny. Půdstatnou a významnou částí svého života je spjat s Dejvicemi. Rodák z Valašska, z Horního Lidče, kde se narodil 1. 6. 1915, vystudoval teologii v Praze a po vysvěcení na kněze působil nejprve v západních Čechách, v Dolní Bělé, v Plzni a posléze v Chebu, kde byl po válce řadu let vikářem chebského vikariátu. Nadějně kněžské působení však bylo násilně přerušeno totalitní proticírkevní perzekucí, P. Machač prožil sedm let v komunistických kriminálech a další sedmiletí bez státního souhlasu pro výkon kněžské služby u cirkulárky ve firmě Ton v Bystřici pod Hostýnem. Dovolují si vyslovit své nejosobnější přesvědčení, že právě v těchto letech a v těchto poměrech vyzrál pater Machač ve výraznou kněžskou osobnost. V období následujícím, byť rovněž nelehkým, mu pak bylo dopřáno, k prospěchu nás všech, zúčastnit tyto životní prožitky a zkušenosti v působení kazatele, katechety

a pastýře. V obrodném roce 1968 byl kardinálem Tomáškem povolán na pražské arcibiskupství, do funkce personálního referenta a i jinak velice blízkého kardinálova spolupracovníka. Církevní kariéra byla tehdy na startu. Jiné je však myšlení naše a jiné Boží. Období tzv. normalizace přineslo Machačův nucený odchod z konzistoře. Ještě že ho kardinál Tomášek zachránil ve farnosti sv. Matěje v Dejvicích. A ejhle, odříkaného chleba největší krajíc. Místo kariéry preláta se před otcem Machačem otevřela cesta pastýře. Využil ji zcela a beze zbytku, k prospěchu několika generací svých farníků. Kolik času a energie věnoval pastýřské péči, kolik generací dětí a mládeže vychoval a ovlivnil. Celibátník s ohromnou, početnou rodinou! Sám, jako učitel na teologické fakultě UK, ač evangelické, si nedovedu představit krásnější naplnění kněžského života. Nakonec přišel i ten titul preláta. Papežské „Monsignore“ si otec Machač zasloužil jako málokdo jiný. A je obdivuhodně, že ve věku kdy by mohl jen odpočívat, slouží dále, v kostele sv. Václava ve starých Dejvicích, Zkrátka – život věnovaný službě. A službě Bohu a lidem, z té se totiž neodchází do důchodu.

PhDr. Michal Flegl

Památce Dušana Čapka
 Michal Flegl

ThMgr. Dušan Čapek zemřel po dlouhé nemoci 9. února t. r., krátce po svých devětasedesátých narozeninách (nar. 21. 1. 1926). Rodák z Olomouce prožil většinu života v Praze a to z největší části na Petřínách. Patřil se svou rodinou snad k prvním obyvatelům tehdy nového státního území. V Praze vystudoval evangelickou teologii a stal se na celých 31 let tajemníkem tehdejší Komenského evangelické boboslovecké fakulty. Ještě déle, od roku 1953, působil jako šéfredaktor Evangelického týdeníku – Kostnických jisker. Na obou svých pracovištích prožil v době totality velice obtížné situace, kdy byl pod těžkým tlakem vlády tzv. vědeckého ateismu se všemi z toho plynoucími důsledky. U příležitosti jeho úmrtí bylo o něm napsáno, že všechny tyto strasti nesl s nestýskavou noblesou. Jako redaktor církevního časopisu se snažil, a to úspěšně, na úrovni oslovovat širší evangelickou ekumenickou veřejnost. (Kostnické jiskry jsou dodnes jediným týdeníkem evangelických církví.) V jednom z nekrologů bylo výstižně napsáno o vysoké úrovni časopisu, kterou se dařilo

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Od roku 1935 až do své smrti v roce 1946 bydlel v Hošťálkově ulici v Břevnově známý český básník, po němž je pojmenována jedna z místních ulic. Lehkou tajenku dnes snadno vyluštíte. Správné vyluštění tajenky z minulého čísla: **Hospoda na Marjance**.

●	střešní část	část lodí	st. SPZ České Lípy	zn. el. spotřeb	●	inic. 1. superstar	mraž. pochoutky	číslovka	solmiz. slabika	MPZ Rakouska	zdobené obleky	libet. sudokopyt.	●	Nagyovy iniciály	pres	o co	pohodlný nábytek	
opční právo					díouhé větrovky								ovoce hudeb. nástroje					
něm. studený					česká řeka angl. slunce					masová pochoutka roční období								
chem. zn. hliníku			snad vodní ptáci			předložka část vejce			angl. vlip evrop. velehory					chem. zn. siry bývalá rosnička		řím. 5 seriál. herec		
ozbroj. převrat				pohádk. král set				záhada Kamila				slov. divadlo droga			MPZ Maroka Macháčkov a kapela			
●	tajenka část ČR																	
část atlasu					cizí jméno Eva			ukaz. zájmeno zpěvohra			půlit předložka						druh světru	
předložka		franc. idea jinam					angl. nebo sibil. veletok			nár. shromážd. st. afric. říše			ruské m. jméno hýkavec					
rozhlás. orchestr			spoika pobídka		části těla kopytnalců planetka							osob. zájmeno			angl. zápor název hlásky			
st. vztah. zájmeno				chem. zn. jodu název hlásky		beráncí citost. inic. džud. Lebedy			předložka chem. zn. uranu						dravý pták záporka			
hl. město Mały							čapkovy drama předložka											
odrůda višňi										zmožená alkoholem						slov. jestliže	Nada	

po léta udržet, právě díky neobyčejné péči a pracovnímu nasazení Dušana Čapka.

Při smutečním rozloučení v krematoriu v Motole dne 18. 2. t. r. charakterizoval děkan Evangelické teologické fakulty UK prof. Pavel Filipi Čapkovu činnost na fakultě i v redakci výstižným postřehem: „Muž dvojího pracoviště, ale jedině, nerozdělené služby. Svůj čas, své síly dělil mezi obě pracoviště, ale jeho nasazenost byla nerozdělená. Tichý, pilný, oddaný služebník, nepošilhal po onačejších postech, po větší slávě, větším bohatství, větší moci, hospodařil se svěřenou hřívnou podle svých sil a možností. Tak nám všem ukázal a předvedl důstojenství služby.“ Tak poznali Dušana Čapka mnozí nejen na teologické fakultě a v širší církevní ekumeně, ale také jeho přátelé ve středo-vickém sboru Českobratrské církve evangelické i jeho sousedé z Petřín. Všem zůstane zachován v paměti jako člověk nesmírně laskavý, hluboce vzdělaný a nezištně pracovitý.

Různé

SMUTEČNÍ OZNÁMENÍ

v zarmutku oznamujeme, že dne 2. 4. 2005 zemřela naše sestra, švagrová, teta, prateta a paní

PhDr. Oliva Pechová

byla odbornou pracovníce Státního památkového ústavu

po krátké nemoci ve věku nedožitých 78 let.

Pohřeb se konal na žádost zesnulé v úzkém kruhu rodinném a za účasti posledních blízkých přátel dne 7. 4. 2005.

Předem děkujeme za tichou vzpomínku, kterou věnujete naší Olivě. Za rodinu a přátele - bratra a synovce.

Obvodní myslivecký spolek Praha 6 pořádá dne 14. 5. 2005 v honitbách HS HOROMĚŘICE – ROZTOKY A VELKÉ PŘÍLEPY ZKOUŠKY VLOH OHAŘŮ A MALÝCH PLEMEN LOVECKÝCH PSŮ.

Informace na tel. 605 053 626 nebo 224 383 421 (úterý 9.00 – 16.00). Uzávěrka přihlášek 25. 4. 2005.

Prezentace účastníků 14. 5. 2005 od 8.00 do 9.00 v restauraci „U Žabáka“ v Praze 6 – Nebušicích. Slavnostní zahájení zkoušek v 9.00 tamtéž. Slavnostní ukončení zkoušek okolo 16.00 tamtéž.

Přátelé lovecké kynologie jsou srdečně zváni.

11. STŘEDISKO PPLK VALLY PRAHA 6 – ČESKÝ JUNÁK, SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK

- ♦ přes 30 let působí na Hanspaulce, na jaře rozšířilo činnost do Veleslavína a Vokovic
- ♦ působí zde zkušení vedoucí, vysokoškoláci
- ♦ nově v klubovně v areálu Bussines Centra ve Vokovicích
- ♦ zatím funguje 1 družina (8 členů), rádi bychom rozšířili na dvě
- ♦ proto rádi uvítáme další členy (chlapce nejlépe ve věku 9 – 11 let) pro druhou družinu

SCHŮZKA • každé úterý od 17.00 v trvání cca 75 minut
• sraz: v 17.00 na konečné stanici busu 216 – Nové Vokovice (Business Centrum)

PROGRAM • sport, hry, běhy, soutěže, tábornické dovednosti, znalost přírody, skauting
• cca 1 x měsíčně celodenní výprava do přírody společně s dalšími oddíly střediska
• v létě tábor v krásném prostředí Jižních Čech

Více informací přímo na schůzce, nebo na telefonu 603 903 166.

Příležitost i pro zdatné důchodce
ZÁKLADNÍ ŠKOLA PETŘINY – JIH
v Praze 6 – Břevnově, Šantrochova 2
přijme:

vrátného – recepčního (na střídavé směny), správce sportovní haly, kustoda školního hřiště (pracovní podmínky po domluvě)

přímý kontakt: ředitelka Mgr. Milena Koreňová, osobně ve škole, nebo i telefonicky na číslo 235 361 223, mobil 723 011 673

Byty - výměny - podnájem - koupě

- Ohlídám dítě od tří let dohodou – v Břevnově a okolí. Telefon: 607 690 345.
- Výměním panelový byt 1 + 1, 54 m², lodžie 5 m², kompletně zrekonstruovaný (zděné jádro), 6. patro z 6, výtah, Praha 6 – Břevnov (byť městské části P. 6) za byt stejné velikosti případně větší pouze v P. 6, který je v majetku městské části P. 6 a byl zařazen do privatizace bytového fondu. Případné vyrovnání možné. Tel.: 724 219 843.
- Výměním 1 + 1 (jako 2 + kk), celkem 42 m², Praha 6 – Břevnov, obecní 1. patro, za 3 + 1 event. větší, nejraději v Praze 6, ne panel, ne soukromý majitel. Telefon: 602 281 783.
- Výměním garsoniéru, zasklená lodžie, I. kat., Pha 8 Ďáblice – Ládví v domě s pečovatelskou službou za malý byt v Břevnově a blíz. okolí. Tel.: 286 587 560.
- Výměním obecní byt 2 + 1, cihla, I. kat., 2. patro s výtahem, 75 m² v Praze 6 – Břevnově, za byt v privatizaci v Praze 6, 7. Tel.: 602 551 959.
- Koupím starší loutkové divadlo nebo jen jeho části, loutky nejraději 22 cm vysoké. Zprávu prosím na adresu J. Lány, Zbrojnická 1, 162 00 Praha 6 – Ořechovka.
- Výměním byt 1 + 1 I. kategorie, 90 m², 1. p., Praha 5, maj. a 1 + 1 IV. kategorie, 40 m², 3. p., Praha 6 – Břevnov, 2 x akumuláč-ní kamna, maj., za 2 + k. k. II. kat., ne majitel, nejraději Břevnov a okolí. Tel.: 233 351 486.
- Výměním byt I. kategorie na Vinohradech 2 + 1 + hala, balkon, tel. komora, výtah, za malý byt I. kat. pro jednu osobu v Břevnově nebo blízkém okolí. Tel.: 272 741 066.
- NABÍZÍME konzultace z matematiky, fyziky, AJ deskriptivní geometrie, ZŠ, SŠ, VŠ. Manželé, středoškolská profesori. Tel.: 235 301 494. E-mail: Fr.Nosek@seznam.cz, A.Noskova@seznam.cz.
- Prodám chatu 36 m² u Kostelce nad Labem, pozemek 1200 m², el., voda, plyn, tel., koupání v pískovněch, rybaření v tůních. Cena: 1 mil. 500 tisíc Kč. Tel.: večer – 220 511 227.
- Výměním obecní byt 1 + 1 Praha 5 – Barrandov za větší obecní byt na Praze 1 až 7 jakékoliv kategorie i rozdělený. Děkuji. Telefon: 608 063 515.
- Koupím knihy a časopisy týkající se radiotechniky 20. – 30. let min. století. Stanislav Vacek, tel.: 286 589 181.
- Výměním obecní 2 + 1 v Praze 6 – Ruzyni u obory Hvězda v tří-patrovém cihlovém domě ve zvýšeném přízemí za podobný v Praze 6. Byt je vhodný např. pro starší osoby. Tel.: 603 342 293.

VÝZVA

Prosím paní, která byla asi před 4 lety svědkem toho, jak se muž pokoušel vystrčit z okna 3. patra domu v Patočkově ulici mladou ženu s malým dítětem v náručí, aby se přihlásila na telefonním čísle 312 547 858 nebo 737 769 716. Žena i s děckem se zoufale držely na předokenních šňůrách na prádlo a křičely. Paní, která se procházela v parčíku za domem s pejskem, svým výkřikem zabránila jejich svržení na betonovou plochu pod okny. Zachránila jim tak život. Pokud ještě někdo další byl svědkem této příhody, prosím, aby se na výše uvedená telefonní čísla ozval. Nabízím odměnu.

Děkuji.

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově

zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce pod vedením sbornístra pana Adolfa Melichara. Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622.

Chcete se stát členy
folklorního souboru Rosénka?

Přijímáme nové členy ve věku 5 – 12 let.

Najdete nás v novém působišti:

Mateřská škola Mládeže,
ulice Mládeže 19, Praha 6 – Břevnov, 169 00

Kontakt:

Radka Baboráková, vedoucí souboru, tel. 723 300 512

Barikády v Břevnově před 60 lety

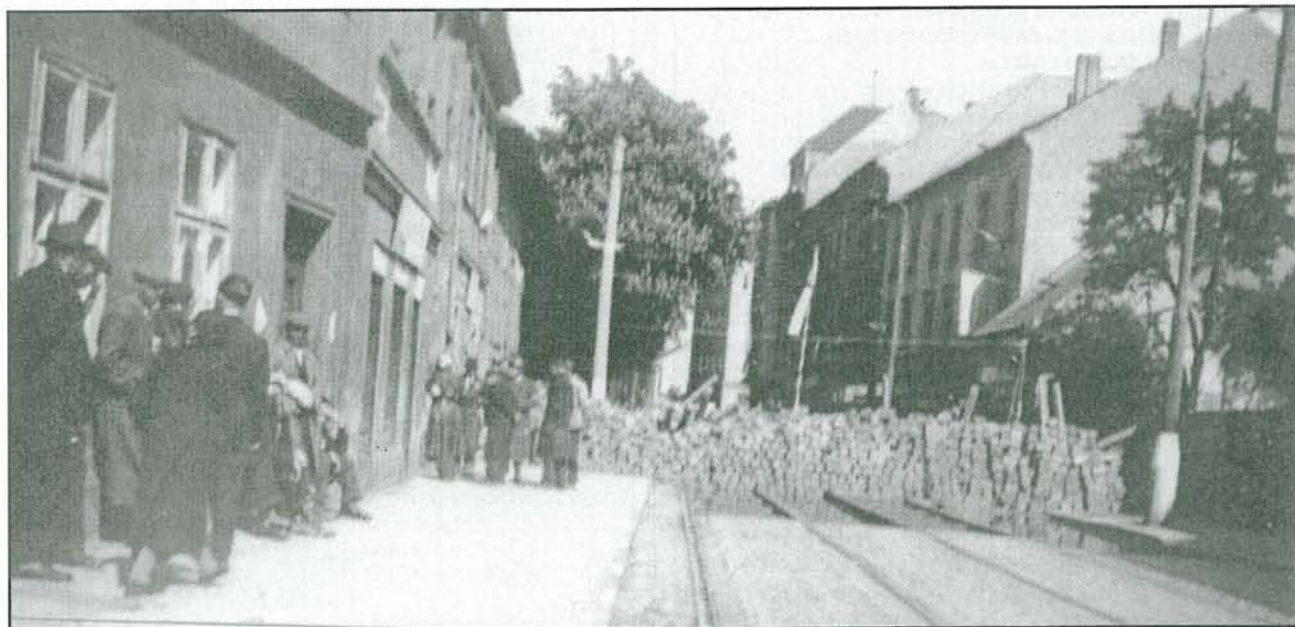
Nahoře na půdě ve čtvrtém patře byla prádelna. Byl zde stůl přisunutý těsně k malému oknu a na stole směrem do Prahy stál kulomet, který mířil dolů na Bělohorskou, kdyby něco. Přinesl ho soused Kopka, co byl před válkou u vojska pyro-

čané rozuměli, bez ohledu na stáří a společenské postavení. Všichni si navzájem tykali, ruku v ruce stavěli, hájili a odstraňovali barikády. Když vše skončilo, skončilo i toto období a zbyla poslední možnost udělat si snímek "na památku".

technikem, ale použít ho nemusel. Dole pod okny na Bělohorské, co je dnes železářství, stála od soboty 7. května barikáda z dlažebních kostek, vyrovnaná a zpevněná, aby se nesesula, ale použít se také nemusela, neboť od Bílé Hory šli Vlasovci a chtěli projít, takže stála den a byla kvapně rozebrána. Vlasovci postupovali pěšky, s koňskými povozy, auty. – Takto vzpomínají mnozí staří Břevnováci na konec války, takto vzpomíná pan Jaroslav Neumann a může se libovolně přidat další. Dr. J. Kanta nám napsal: „Tenkrát si všichni ob-

Na dobových fotografiích je barikáda na Bělohorské u Kaštanu dole se skupinami lidí. Pro snažší orientaci: první dům zprava je cukrárna pana Lexy. V této části byla Bělohorská ulice velmi úzká. Druhá fotografie vpravo a barikáda je z dolní části Bělohorské, což už je snadno rozluštitelné. Třetí nahoře je z ulice Za Strahovem a čtvrtá se teprve staví v Radimově ulici. Za tím účelem byly posekány vzrostlé stromy. Vzpomínáte, jak to doopravdy bylo před 60 lety v Břevnově? Napište redakci...
Mgr. Pavel Krchou

Chcete mít inzerát
ve vašem časopisu

BŘEVNOVAN?

VOLEJTE tel.: 233 358 350, 732 243 922

Hledáme!!!

Redakce časopisu Břevnovan hledá
inzertního spolupracovníka, nejlépe
osobu znalou ve věci shánění inzerce,
která si potřebuje přivydělat. Studující,
důchodce a tak pod.

Telefon: 233 358 350.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

KADEŘNICTVÍ

Nabízíme kadeřnické služby na profesionální úrovni.
Náš odborně vyškolený personál vždy poradí a pomůže vymyslet
novou image nebo podtrhnout krásu vašich vlasů i celé osobnosti.

U nás zapomenete na starosti všedních dnů.

Pracujeme s profesionální vlasovou kosmetikou WELLA,
která je jednou z nejlepších značek na našem trhu.

ZA KVALITNÍ SLUŽBY PŘIJATELNÉ CENY!

**DÁLE NABÍZÍME: manikúra - modeláž nehtů
masáže - rekondiční a sportovní**

Provozní doba:

Po - Pá 7 - 20 • So 8 - 17 • Ne 13 - 20

Bělohorská 131, Praha 6 - Břevnov (zastávka tram. U Kaštanu)
Tel.: 233 357 530 • www.petrurossi.cz • e-mail: petru-rossi@quick.cz

TĚŠÍME SE NA VÁS!

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

KADEŘNICTVÍ

Nabízíme kadeřnické služby na profesionální úrovni.
Náš odborně vyškolený personál vždy poradí a pomůže vymyslet
novou image nebo podtrhnout krásu vašich vlasů i celé osobnosti.

U nás zapomenete na starosti všedních dnů.

Pracujeme s profesionální vlasovou kosmetikou WELLA,
která je jednou z nejlepších značek na našem trhu.

ZA KVALITNÍ SLUŽBY PŘIJATELNÉ CENY!

**DÁLE NABÍZÍME: manikúra - modeláž nehtů
kosmetika - solárium**

Provozní doba:

Po - Pá 7 - 20 • So 8 - 17 • Ne 13 - 20

Na Okraji 44, Praha 6 - Petřiny
Tel.: 220 610 326 • www.petrurossi.cz • e-mail: petru-rossi@quick.cz

TĚŠÍME SE NA VÁS!

TO NEJLEPŠÍ NA KONEC!

30. dubna 2005 v podvečer se na koupališti Petyňka konala útrpná exekuce. Již po čtvrté sem byly přinášeny, přistrčeny a vhozeny do ohně čarodějnice Bída, Závist a Daň a to za pomoci mraku dětí a členů živnostenského spolku, kteří akci organizují. Hranici opět stavěli břevnovští skauti.

RÁMOVÁNÍ OBRAZŮ

- Vlastní výroba uměleckých obrazových rámců, paspartování, opravy rámců, pasparty crescent
- Velký výběr uměleckých reprodukcí – 30 000 druhů

Bělohorská u Kaštanu 4
Praha 6 – Břevnov

Sběrna: Ječná 29
Praha 2, tel.: 224942172

Otevřeno: Po – Pá 10⁰⁰ – 13⁰⁰ 14⁰⁰ – 18⁰⁰

PRAŽSKÉ SLUŽBY
akciová společnost

Drnovská 18, Praha 6

tel./fax: 235 301 720

NABÍZÍME:

Úklid vozovek, parkovišť, nákladní dopravu, rozvoz písku.

Kontejnerová doprava – odvoz odpadu včetně skládky.

- ◆ Kropicí vozy
- ◆ Samosběrné vozy
- ◆ Kontejnerové vozy
- ◆ Nakladač
- ◆ Nákladní vozy + vleky

Jugoslávských
partyzánů 33

tel. 224 317 879
605 256 178

Praha 6 – Dejvice

*Zdarma oceníme, vykoupíme, hotově
zaplatíme, odvezeme knihy
do r. 1960, pohlednice,
svaté obrázky,
grafické listy.*

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45

tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440

mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576

e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz